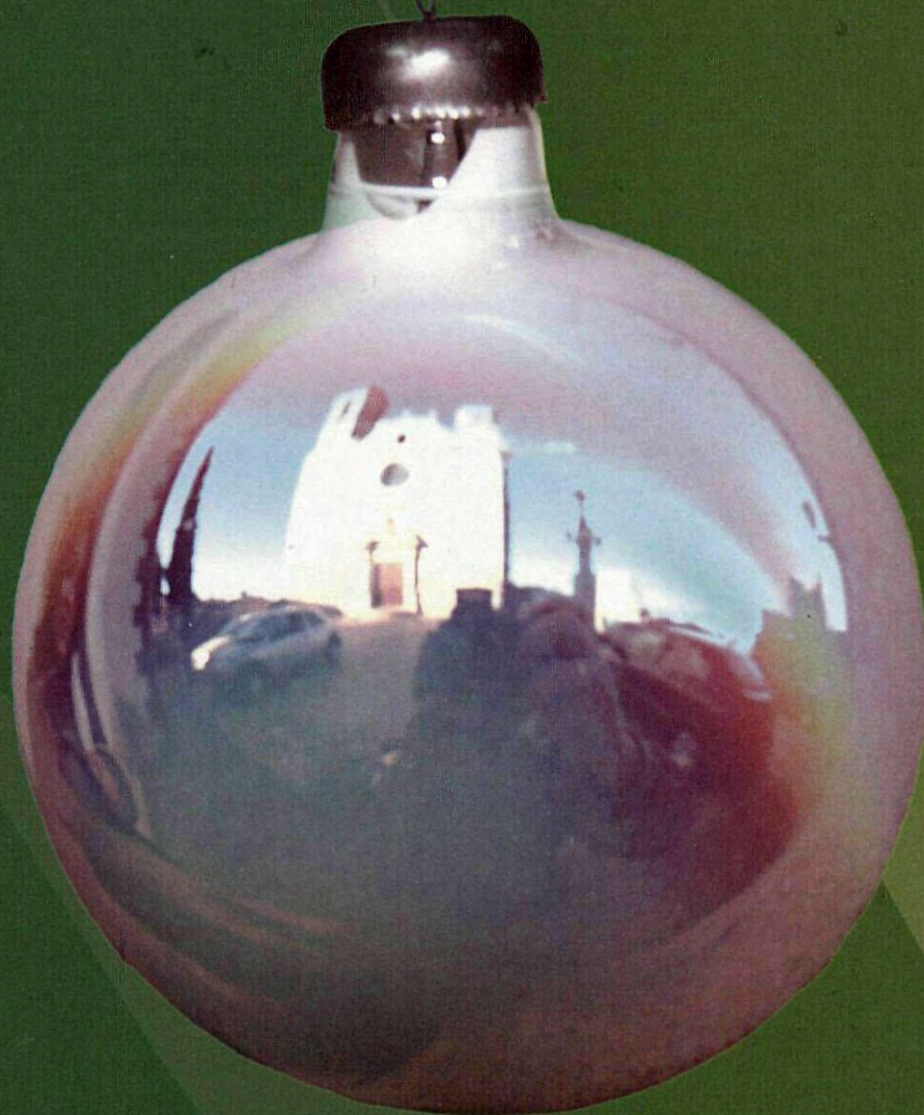

BUTLLETÍ

de
Llagostera

Núm. 8 / 3ª Etapa
Desembre 2005

3,75€

Robert Corominas S.C. 17240-LLAGOSTERA Telf. 972.83.05.78

(B)^b
SERVEIS

Servei domèstic

- Neteja domiciliària
- Cangurs
- Selecció de personal

Atenció domiciliària

- Higiene diària, compra i preparació d'aliments
- Acompanyaments, cures i preparació de medicaments
- Companyia i vigilància nocturna

Serveis de Salut

- Orientació mèdica i psicològica telefònica
- Infermeria
- Podologia
- Teleassistència

Serveis de Neteja a Empreses

- Neteja industrial
- Neteges de manteniment
- Neteges especials

Avda. President Macià, 111, Baixos
PALAMÓS 17230

972 312 312
www.bbserveis.com
palamos@bbserveis.com

Si en el darrer número del Butlletí parlàvem de la crescuda experimentada pel nostre poble en els darrers anys, i de la importància d'una bona administració política per mantenir la cohesió social, en moments d'inevitable aflluència d'immigració, ara cal parlar, malauradament, dels resultats d'una mala gestió política, que han afectat el nostre Estat veí durant el passat mes de novembre, i que ens han de servir a tots, per no caure en el mateix error. El discurs, especialment dur, del ministre de l'interior francès Nicolàs Sarkozy, va esdevenir una de les múltiples espurnes del conflicte, que no només té a veure amb el fenomen de la immigració. El cas és, que els joves de la perifèria parisenca i de diferents suburbis de diverses ciutats de França, han expressat amb la violència la seva indignació envers una societat que els rebutja. Milers i milers de vehicles calcinats i persones detingudes, així com centenars de persones ferides i fins i tot mortes són el trist desenllaç d'aquesta espiral de fúria incontrolada.

Pensem ara en nosaltres, que tenim el problema de la immigració en una fase molt més preliminar. No volem que la Catalunya de demà sigui la França d'avui. Però malauradament, en el món de la globalització tot és traslladable, lo bo i lo dolent, sobretot quan hi ha injustícia social. Per això des d'aquestes ratlles voldríem valorar molt positivament la tasca d'uns quants llagosterencs que voluntàriament estan facilitant l'aprenentatge del català a persones immigrants, alhora que contribueixen a la conservació de la llengua, tot intercanviant coneixements, concepcions i procediments diferents, facilitant la integració i sobretot la cohesió social que ens ha de permetre pensar en un futur comú.

Aquesta tasca, com moltes d'altres activitats posades en marxa per entitats conegudes, com el Gramc, el Consorci per a la Normalització Lingüística i Llagostera Solidària, són de gran valor humanitari i afavoreixen un demà de pròsper benestar.

Canviant d'assumpte i de demarcació, hem d'esmentar el tema principal que ha omplert els titulars dels noticiaris durant aquests darrers mesos: l'Estatut de Catalunya. Un text que ja té llum verda al Parlament Espanyol i es troba en fase de negociació i aprovació, però que malgrat el consens dels quatre principals grups catalans, no simpatitza amb la cinquena força. I és que, mentre el PP, més sol que mai, fa croades a favor de la Constitució o en contra de l'Estatut i Catalunya, ja són moltes les adhesions d'institucions i entitats que donen suport a l'Estatut. Sense anar més lluny, el nostre ajuntament i el nostre col·lectiu.

Mentrestant, a la nostra hostil localitat, hem viscut una temporada moguda, pel que fa a la política. Moments crítics, de canvis interns en el grup de l'Entesa, que entreveuen un futur dispers o si més no incert. Així, durant el mes de setembre, el PSC de Llagostera s'ha desvinculat del compromís amb l'Entesa i la seva gestió.

D'altra banda, el mes d'octubre ha estat marcat per la tercera Festa del Bolet, aquest any "passada per aigua". Una festa deslluïda, que va ser el preludi d'uns dies d'intensa pluja i inundacions a tota la comarca. A casa nostra, el desbordament de la riera Gotarra va afectar a nombrosos veïns, provocant danys a molts baixos, botigues i habitatges.

I ara que ja som desembre i han baixat considerablement les temperatures, us proposem que disfruteu de l'època més freda de l'any, gaudint dels pessebres, pastures, arbres de nadal, regals i sorpreses meravelloses d'aquestes dates... o, per què no, fullejant de tant en tant, els articles d'aquest darrer número de la nostra revista.

Heus aquí el vuitè exemplar que surt a la llum, i que conclou aquests dos anys de contribució a la història del Butlletí, per part d'un col·lectiu que mica en mica li va agafant bon gust a això d'elaborar un mitjà de comunicació que reculli els esdeveniments i circumstàncies d'un poble com el nostre.

Ja només ens queda desitjar-vos a tots i totes unes BONES FESTES i una bona entrada d'any. Tant debò al 2006, poguem seguir transmetent amb la mateixa il·lusió que enguany, les nostres interessants històries a totes i tots els llagosterencs.

I tant si esteu en família, com en companyia d'altri, festegeu-ho i brindeu-ho amb una ampolla de cava català, que és la millor manera de celebrar el Nadal!

Editorial

*Tots els comerços anunciats
en aquesta revista us desitjen*

*Bones festes nadalenques
i un pròsper any nou*

www.Classic-café.net

2

PLaça Catalunya, 7

LLAGOSTERA tel.: 972 80 56 20

Col·lectiu de redacció

Marc Coll, Gerard Casanovas,
Marta García, Ricard Lloveras,
Jordi Casanovas, Xevi Casas,
Eduard Comas, Pau Turón, Jordi
Molina, Mireia Malagón, Anna
Rissech, Lluís Comas.

Col·laboradors:

Ramon Motjé, Joan Frigola, Miquel
Codolar, Francesc Sureda, Enric
Ramionet, Jèssica Martí, Joan Ventura,
Fina Gabarrón, Quim Carbó, Arxiu
Municipal, Biblioteca Julià Cutillé.

Llagostera, Desembre, 2005
"Butlletí de Llagostera" Núm. 8

Portada: Gerard Casanovas
i Marta García

Disseny i Maquetació:

Marta García, Gerard Casanovas.

Correccions:

Irene Comas, Mireia Malagón.

Dirigit pel:

Col·lectiu de Redacció

C/ St. Pere nº 5

Tel. 972 83 12 10

e-mail:

butlleti_llagostera@hotmail.com

Impressió:

Copidisseny

Tel 972 32 08 94 St Feliu de Guíxols

Dipòsit Legal: GI-1733/95

Amb la col·laboració de:

Diputació
de Girona

Ajuntament de
Llagostera

Generalitat
de Catalunya

Membre de l'Associació
Catalana de la Premsa Comarcal

4-11 Activitats del poble

Entitats 12-18

19 Acudits

Escoles 21

23 Esport Llagosterenc

Reportatge Hipoteràpia 24-27

28-33 Reportatge Política

Política 35

37-46 veu del lector

"Articles determinats" 49

51 D'on preneu la ratafia?

Una forma diferent de mirar la terra 53-55

57 Des de ca l'àvia Lola

Llibertat Condicional 59-61

L'entrevista 63

65 Llagostera a la premsa

Racó de la cuina 67

69 Fe de rates

Registre Civil 70

71-72 Carta dels reis mags

Punts de venda: Llibreria
Sureda, Llibreria Mallorquí,
Llibreria Frigola i Tabacs
Montse Plensa

El Col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions. El Col·lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col·laboradors i no es compromet a que tots els escrits rebuts siguin publicats. L'únic article que expressa l'opinió de tot el Col·lectiu de Redacció és l'Editorial. Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col·lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor. Per raons d'espai, el Col·lectiu de Redacció es reserva el dret de resumir el contingut dels escrits que excedeixin l'extensió d'un foli escrit a doble espai. Totes les entitats del poble que ho desitgin tenen una pàgina del Butlletí a la seva disposició.

Visca Catalunya Lliure

Aquest any sembla que hi ha una mica de crisi; tot i això, a l'hora de sempre amb en Polvorilla, en Tat i la Nye hem fet el tomb pel poble. El resultat és aquest:

Albertí	3s
Almedinilla	0
Almogàvers	6s 1e
Almedinilla	0
Alvares de C.	13s
Amical de mau.	0
Àngel Gimerà	5s
Apartat de C.	0
B. de Caldes	2s 3e
B. de la Costa	0
Barcelona	12s 2e
Barceloneta	0
Barceloneta pl.	1s
Barceloneta trv.	0
Bon aire	2s 1e
Cadí	4s 1e
Calderés	0
Canmany pl.	1s
Camprodon	14s 2e
Canalejas	1e
Canigó Avgda.	5s 1e
Cantalops	2s
Carrilet	5s
Castell pl.	1s
Catalunya pl.	16s 2e
Coma la	6s 1e
Compte Guifré	8s 1e
Comcepció	18s 1e
Concellers	9s 1e
Constància	5s
Costa Brava	10s
C Brava ptge.	2s
Creu	0
Cristòfol Colom	2s 1e
Dr. Fleming	2s
Doncelles	6s 1e
Esport Avgda.	4s
Estrella	0
Ferrer	1s
Fivaller	9s
Fonellerons	0
Fred	1e
Ganix	8s 3e
Garbí	0

Gabarres	1s
Gabarres trv.	0
Girona	1s 1e
Girona alta	0
Girona carr.	0
Gironés Avgda	15s 2e
Gregal	0
Gotarra Avgda	7s
Hospital	3s
Indústria	0
Isabel vilà	0
Jaume I	8s
Joan Maragall	7s 1e
Lacostaria	5s
Llebre	2s
Lleida	7s 3e
Lleó I	4s
Llevant	0
Lliverat pl.	0
Maiena	6s
Major	1s
Maria gay	4s
Marina	1s 1e
Mas sec	11s 2e
Mas sec pl.	0
Mercat pl.	3s 1e
Mestral	0
Migdia	7s 1e
Migjorn	0
Molí	1s
Montseny	3s
M. C Verdaguer	4s
M. Gelabert	0
Músic Aguiló	10s 1e
Nou	11s 1e
Olivereta	6s
Onze setembre	0
Panedes	7s 1e
Parc estació	0
Pau Casals	2s
Pau	0
Pau trav.	0
Poca farina	11s 1e
Pompeu Fabra	17s 1e
Ponent	0
Porxó del	3s 1e
Pres. companys	0
Processó	3s
Puig Cadiretes	4s
Puig General	7s

P General ptge.	1s 2e
Pujada diposit	2s
Rafael Mas	4s 1e
Rafael Mas trv.	0
Ramal	0
Rec madraí	1s
Rec del	0
República	0
R. Casademunt	2s 2e
Romani	0
Romeu ps.	9s 4e
Rosa del Vents	3s 2e
Roser	0
St. Antoni	1e
St Felip Neri	1s
St. Feliu	7s 2e
St Feliu car.	0
St. Feliu trav	2s
St. Josep	5s 2e
St llorenç car	1s
St. Narcís	1s
St. Pere	5s
Sta. Anna	1s
S. Rusinyol	1s 1e
Saragossa	0
Sol	1s 1e
Tomás A. Boada	3s 1e
Tossa	3s
Tramuntana	5s 1e
Vidreres	0
Vilallonga	0

Senyeres (s) 444

Estelades (e) 61

Total 505

2002 Total 408

2003 Total 485

2004 Total 535

2005 Total 505

Esquilet

Llagostera 11/setembre/2005

Salut i independència

La consolidació del correllengua

“La llengua es desrovella
quan expresseu la raó
i això fa mal d'orella
al colonitzador.

De Salses a Guardamar,
de Fraga a Maó,
la llengua es desrovella
per viure a cada racó.”

Mesclat (cançó del Correllengua)

Els passats 7, 8 i 9 d'octubre, l'entitat llagosterenca Joves per la Terra va portar, novament a la nostra vila, el Correllengua. Aquesta iniciativa promoguda arreu dels Països Catalans per la Coordinadora d'Associacions per la Llengua Catalana (al Principat), Acció Cultural (al País Valencià) i Joves per la Llengua (a les Illes), va trobar, en la seva 3a edició, un suport social més que notable.

Si us sembla, anem a recordar breument aquell cap de setmana festiu desgranant-lo acte a acte:

Divendres dia 7, a mitjanit, les portes de l'edifici polivalent s'obrien al públic per gaudir d'un concert cent per cent en català amb els grups Feste Fotre i Burman Flash. Més de 400 persones van col·laborar en l'esdeveniment! I el més important: bona part d'elles, gent d'aquí, del poble.

Dissabte dia 8, a les 19:00h i al Petit Casino, va fer-se un emotiu acte d'homenatge a Ovidi Montllor en

motiu del desè aniversari de la seva mort. Constava de dues parts: d'una banda, la presentació del llibre *L'Ovidi* a càrrec de la seva autora, la periodista Núria Cadenas; i d'altra banda, l'actuació del grup Materrània, que jugant amb la nostra riquesa dialectal (una mica de valencià combinat amb una mica de mallorquí...) va recordar-nos cançons com *La samarreta*, *Va com va*, *Cançó a Teresa*, *La cançó del llaurador* i tantes altres. Totes, això sí, patentades pel polifacètic artista alcoià.

Diumenge dia 9, a les 15:30h, ni més ni menys que 61 nens i nenes començaven a córrer pels carrers del poble amunt i avall tot participant a la Gimcana dels Països Catalans. Segons els organitzadors, la participació va superar totes les expectati-

ves. Més tard, a les 19:00h, la gresca continuava amb la cercavila popular i la fidel col·laboració de la “nostra” Colla Gegantera. Enguany es sumaven a la festa, també, els diables de l'Onyar. S'arribava al punt i final del Correllengua amb la lectura del manifest, unes paraules d'agraïment i suport del regidor Toni Navarro (en nom de l'actual equip de govern) i, evidentment, el cant dels Segadors.

Endavant amb el Correllengua!

El col·lectiu de redacció

OBRES i CONSTRUCCIONS S.L.

Tels. 80 52 98
609 36 32 30
610 25 63 82

C/Consellers, 19
17240 LLAGOSTERA
Tel. 649 749557

TABACS

MONTSE PLENSE SENDRA

C. Camprodon, 10
Tel 972 83 05 28
17.240 LLAGOSTERA (Girona)

LLIBRERIA
PAPERERIA

MALLORQUÍ

FOTOCOPIES
OBJECTES DE REGAL
I JOGUINES

Passeig Pompeu Fabra, 21
Telèfon 83 03 33
LLAGOSTERA

CARNS I EMBOTITS

ELABORACIÓ PRÒPIA

GASCONS

C/ Migdia, 21 - Tel. 972 83 01 54
LLAGOSTERA

farmàcia

lluís saurí

pau casals, 13 - tel. 805599

■■■■■■ llagostera

Sara

Merceria - Perfumeria
Servei de Tintoreria

C/ Donzelles, 6 - Telèfon: 83 11 15
17240 LLAGOSTERA

Restaurant / Bar

CAL
DEGOLLAT

Cuina casolana
Servei de carta i menú

Excavació a la Torre dels Moros

Ara fem un viatge en el temps, tornem molts anys enrere, fins en els segles III-IV dC, a l'actual pla de Panedes. En aquells temps, l'antiga esplendorós Imperi Roma fa aigües per tot arreu, hordes de bàrbars ho arrasen tot, les legions imperials ja són una ombra d'aquell orgullós exercit que havia conquerit gran part del món conegut, a més, no tinguem prou feina en repelir els atacs dels germànics, es dessagnant en múltiples conflictes entre pretendents pel tron imperial. El comerç s'estanca. Però, enmig de tot aquesta decadència hi van haver-hi un seguit d'energics emperadors que lluitaren per retornar a l'arcaica esplendor, entre els quals hi va haver-hi Constantí, que després de derrotar tots els seus rivals al tro, fa legal el cristianisme.

D'aquesta època són els materials més antics trobats a la Torre del Moro, una antiga edificació en ruïnes que amb el temps va adquirir un caràcter llegendari convertint-se en la última fortificació dels àrabs en les nostres contrades.

A més, encara que el lloc fou abandonat, amb el temps la gent hi tornà, ja que s'ha trobat ceràmica de l'època dels visigots i medieval.

Entre els dies 18 i 29 del mes de juliol, un grup de voluntaris de Santa

Foto: Cristina

Foto: Cristina

Cristina d'Aro, Sant Feliu de Guixols i de Llagostera dirigits per les arqueòlogues Cristina Masvidal i la Mònica

van excavar en l'antiga edificació per esbrinar els seus antics misteris. I pel que van trobar, vam poder saber que fou edificat a l'època romana, encara que posteriorment també hi visqueren els medievals. Pel que fa el seu ús, encara que només és una simple hipòtesi, podem conjurar que possiblement era una fàbrica de teules.

Pau Turón

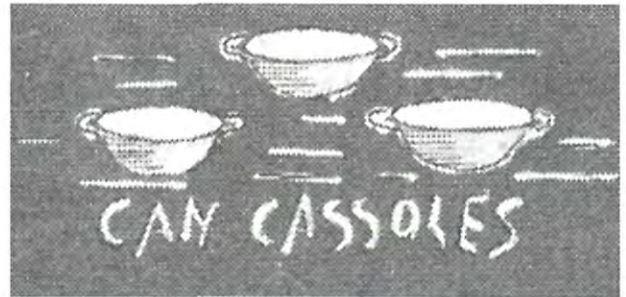
Foto: Cristina

Aquesta excavació es va realitzar al juliol, però per problemes tècnics no va poder sortir. Justificant d'aquesta manera el retard de la publicació del mateix.

Mª Carme Valentí PERRUQUERIA

Passeig Pompeu Fabra, 36
Telèfon 972 83 06 20

17240 LLAGOSTERA
Girona

Des de 1952

*Matança pròpia
Embotits Casolans
Plats Cuinats*

Passeig Tomàs A. Boada, 12
17240 Llagostera (Girona)
Tel. 972 83 02 14
e-mail: cesteve@grn.es

Carns Esteve

QUISSO

- Perruqueria i estètica Canina i Felina
- Venda d'Animals de companyia
- Venda d'accessoris
- Reptils
- Recollida a domicili

En Perruqueria
Hores Convingudes
655 33 56 86

Saló de Perruqueria

C/ Compte Guifré, 27
Tel. 972 831 215
17240 LLAGOSTERA

PLANXISTERIA i PINTURA

ALBERT

Albert Mallorquí i Guich

Ctra. Tossa, 45
Tel. 80 53 09

17240 LLAGOSTERA

FERROS FORJATS

JOSEP AIGUABELLA

CARPINTERIA METALLICA
AMB FERRO I ALUMINI
TANCATS DE TELA METALLICA

* * *

Carrer Tossa, 5
Tel. (972) 83 02 70

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

CONFECCIONS

J. CAPDEVILA

c/. Comte Guifré, 6
Tel. (972) 83 00 88
17240 LLAGOSTERA

*Tapisseria
i Tendals
Sanchez*

☎ 972
83 03 87

Confecció i col·locació de tot tipus de tendals
Pressupostos sense compromís

C/ Barcelona, 16 17240 Llagostera (Gi)

Bolets passats per aigua

La III Fira-Mercat del Bolet de Llagostera queda deslluïda per la pluja

Diuen que al mal temps bona cara, però és que a vegades no hi ha més remei. La tercera edició de la Fira-Mercat del Bolet que se celebra cada any a Llagostera va quedar ben beneïda per la continuada pluja que va mullar els carrers de la població durant tot el dia.

Enguany s'esperava la participació d'una cinquantena de parades que al llarg del dia es va anar reduint. La temporada de bolets ha estat molt bona a les comarques gironines i per aquest motiu s'esperava l'èxit assegurat en aquesta Fira del Bolet 2005. Però el mal temps va deslluir per complet la fira, tot i que va comptar amb una gran varietat de bolets i molts visitants a qui no importava agafar el paraigua. Les vendes van ser poc rendibles pels comerciants d'aquest fruit del bosc, els quals veient que el temps no millorava

van optar per abaratir els preus dels bolets abans que es podriessin amb la humitat o simplement per desmuntar la parada. Així, bolets que a primera hora sortien per vint euros el quilo es van abaratir fins als vuit euros.

Tot i les pluges, l'assistència de visitants va ser prou nombrosa. A mig matí i a mitja tarda molts vehicles i paraigües van col·lapsar el nucli antic de la població. Des de l'Ajuntament se senten orgullosos, satisfets i amb ganes de repetir la fira però, com sempre, hi ha l'esperança de millorar alguns aspectes en les pròximes edicions, el més important dels quals és l'aparcament a la zona. Lluís Postigo, l'alcalde de Llagostera, dona per consolidada aquesta fira que ja fa tres anys que se celebra i que té per objectiu constituir una cita anual obligada per a tots els amants del bolet.

Foto: Leo Garcia

Bolet premiat com al més estrany.

Diuen que en la varietat hi ha el gust i és que l'oferta dels boletaires era nombrosa i molt diversa. Negrets (fredolics), rossinyols, camagroc i trompetes de la mort compartien parada amb escarlets blancs, bolets de soca, múrgoles, ciurenys, ous de reig i pinetells. Els responsables de les parades feien pedagogia sobre els bolets i estaven d'acord que a la Fira-Mercat del Bolet de Llagostera hi ha productes bons i de confiança. També molt bons van ser els plats que es podien assaborir als restaurants locals que, amb motiu de la diada, van oferir menús especials centrats en el bolet.

Els voltants boscosos de Llagostera són propicis al creixement de bolets, sobretot de ciurenys, pinetells i ous de reig. Així va quedar demostrat per tots els boletaires que durant la setmana prèvia a la fira van sortir a caçar bolets per participar en el concurs que s'organitzava pel Mercat del Bolet. La pluja no va privar que l'ajuntament de Llagostera es convertís el passat 12 d'octubre en un museu del bolet amb motiu d'aquest concurs.

Foto: Marta Garcia

La varietat de paraigües van donar un toc diferent a la festa.

Jèssica Martí

inundació

"Espanoles, Franco ha muerto"

Ara fa trenta anys, d'aquesta manera es va anunciar la mort d'un dels dictadors que més mal ha fet al nostre país i a la nostra cultura, Francisco Franco Bahamonde, que va ser cap de l'estat espanyol (eufemisme de dictador), proclamant-se *Caudillo de España por la gracia de Dios*. Avui, les influències i "pensaments" d'aquests feixistes encara són vius per a molts ciutadans espanyols i, com no, en els Països Catalans, on només a València es reconeix l'existència de més de deu mil neonazis organitzats. Però bé, no cal anar a València per veure fatxes, segur que a la nostra vila també hi trobem alguns exemples, maleïda por per ser políticament correctes... Per la massa, en canvi, només és una frase que forma part dels últims apartats del llibre de l'assignatura d'història que fem a l'escola, els quals són els capítols que mai s'arriben a explicar. En molts casos, els joves d'avui, tenim molta més informació aportada pels familiars més propers que no pas la que ens han pogut explicar a l'escola, però no culpem les aules d'un fracàs global de l'estat espanyol. Encara ara, fa pocs dies, vaig sentir en un bar l'arcaica frase *con Franco vivíamos mejor*. En aquell moment vaig fixar a la ment la imatge del *nodo* amb *Franco* inaugurant pantans... és senzillament això!! No s'han donat explicacions des del govern espanyol del que van fer vencedors i vençuts en acabar la guerra civil, no s'ha fet pedagogia ni argumentacions de cap mena, a més d'una generació, dels més de seixanta anys que va durar la dictadura

franquista. N'hi ha que encara fan pit dient allò de *mi padre era falangista*, com si fos quelcom normal o com un acte de patriotisme. Algú els hi hauria de dir a tots aquests que el règim franquista va arribar al poder amb un cop d'estat, provocant una guerra civil, que mantenia i practicava una ideologia feixista, col·laboracionista amb l'extermini d'éssers humans, que mantenia una política repressiva i totalitària, i un trist etcètera.

I el setè dia arribà la transició, com si fos tret del mateix antic testament. M'he preguntat sovint com recordarà la història el procés per a la recuperació democràtica a l'estat espanyol. Actualment anomenant-la transició, tot i que considero més adequats els termes *postdictadura*, primera transició o per què no, oblit. Perquè, quin canvi a la democràcia és aquell en què el propi dictador ja ha designat el seu hereu per ocupar el càrrec de cap de l'estat, o on el president del govern sorgit de les primeres eleccions ha format part del mateix *movimiento* de partit únic que el difunt *caudillo*? Un altre procés històric que no s'ha explicat ni des de la política ni des de les aules, com si tot el que va passar en aquells anys hagués hagut d'ocórrer així, com si fos l'únic camí, o el menys dolent dels possibles. Perquè és clar, al referèndum del 1978, d'on brollava democràcia a raig: o tímida obertura parlamentària o més del mateix, d'això se'n diu *entre l'espasa i la paret*, és curiós que alguns nòrdics triessin l'espasa. Poc després, el rei (que els té molt ben posats, hàbil diplomàtic allà on n'hi hagi), un cop més, va aturar un cop d'estat militar i va retornar el rumb

a l'absoluta democràcia, visca l'objectivitat històrica! I els fabricadors d'històries i la història dels vencedors... visca!

Ara novament, apareixen veus de reformes estatutàries i constitucionals, de nou, se'ns demana que siguin breus per no obrir la *caixa dels trons*... Trenta anys més tard tot continua igual: *atado y bien atado, antes roja que rota i una grande y libre*. Em pregunto: quant hem d'esperar per obtenir una autèntica democràcia? Fins quan ha de durar l'oblit de la història recent espanyola? Seria interessant que la gent sabés que es pot canviar el model d'estat-nació de l'Europa occidental del s. XIX (un estat, una nació), o per què ha de ser la nostra una monarquia parlamentària pels segles dels segles, o per què no poden conviure diverses religions en un estat, o cap, o per què no un territori pot aconseguir la independència sense provocar cap eix del mal, no tot ha de seguir sent així... En escriure aquestes línies tinc la sensació que les podré llegir d'aquí a cinquanta anys, i encara hi trobarem una absoluta vigència.

Avui sabem que Franco continua viu per a molts ultradretans, algú hauria de dir-los que és mort i que també són mortes les ideologies totalitàries que va engendrar, o no, vés que no el tinguin congelat amb en Walt Disney.

Joves per la Terra.

Escolta Llagosterra Ràdio 105.7

El teulat de l'església parroquial s'avança a bon ritme

Les fotografies que s'adjunten ja mostren que el treball de restauració que s'està duent a terme té cara i ulls.

Quan aquestes ratlles surtin a la llum, el teulat de la nau central ja estarà enllestit. Amb tot, el treball de restauració no s'ha acabat. Falta el teulat del comunidor, els teulats de

les capelles laterals, la col·locació de les finestres, rejuntar els contraforts...

Cal dir que s'està fent una bona feina, tant pel que fa a l'obra en si, com pel que significa de consolidació de l'edifici.

La junta d'economia creiem que, un cop acabada l'obra, serà una bona ocasió perquè tothom qui vulgui la pugui visitar. Farem un dia de portes obertes i, sobretot, d'escalas.

Pel que fa a l'aspecte econòmic, en aquests moments (començaments de novembre) arribem a poc més de 21.000 Euros, entre donatius personals i la col·lecta de cada segon diumenge de mes a l'església.

Al mateix temps, s'ha endegat un **SORTEIG** per recollir fons pel teulat. Aquest sorteig es fa amb combinació amb la Loteria Nacional de Reis (6 de gener de 2006). Diferents establiments de la població tenen talonaris, perquè tothom qui vulgui en pugui adquirir; també en trobareu a la

parròquia i en els membres de la junta.

El sorteig consta de dos premis:

1r premi: QUADRE de l'artista **JOSEP MAYOL** (exposat a l'oficina de la Caixa de Girona -plaça Catalunya); **PERNIL i CAIXA DE CAVA**.

2n premi: PERNIL, CAIXA DE CAVA i CAIXA DE VI.

Comptes bancaris on es poden fer els donatius:

2030 0076 83 3000003393 Caixa de Girona (plaça Catalunya, 8)

2100 0083 87 0101480922 La Caixa (plaça Catalunya, 5)

Junta d'economia de la Parròquia

Els ulls tristos

Aquest estiu vaig tenir la sort de passar uns dies a un dels països més pobres de Llatinoamèrica. Durant aquest temps vaig poder gaudir amb la meua família —la meua companya i el meu fill de dos anys— de moltes de les experiències que aquests llocs et brinden.

En un dels molts actes que ens van preparar em va quedar gravada a la retina la cara d'una nena que suposo que tenia entre set i vuit de la qual ni tan sols en sé el nom. Recordo una cara bonica, arrodonida amb llavis carnosos, amb unes dents blanques que ressaltaven amb la seva pell fosca, del color de la terra com diria el Subcomandante Marcos. Però el que més recordo eren els seus ulls negres i tristos. Aquella nena tenia el somriure més bonic i els ulls més tristos que he vist mai. Em va sorprendre el fet que una mateixa cara pogués ser tan contradictòria.

Recordo que la nena ens mirava a mi i el meu fill i somreia al veure com jo jugava amb ell, li feia petons i pessigolles, li mossegava el nas i les orelles, i això li portava sensacions contradictòries; d'alegria i de tristesa. Quan vaig arribar a la casa on passàvem aquells dies li vaig preguntar a la mestressa qui era aquella nena i amb les seves explicacions vaig entendre aquella cara.

La nena tenia vuit anys, la seva mare havia marxat a un país veí a buscar feina i ja feia dos anys que ningú no en sabia res d'ella. Probablement va caure en mans de les màfies dels països rics que prostitueixen dones, o bé no li va quedar dignitat per tornar a casa amb les mans buides.

El pare s'havia quedat a casa i tenia cura de la nena i dels seus tres germans més petits. La manca de feina, la desesperació per aconseguir

algun dòlar per portar a casa, el van dur al món de l'alcoholisme i en una absurda discussió d'esport el van matar d'una ganivetada.

La nena somreia perquè veia com jo jugava amb el meu fill, veia que aquell nen era feliç amb els seus pares, no com ella que ja no els tenia. La seva vida estava sentenciada a tenir cura dels seus germans, a deixar l'escola, a no tenir cap oportunitat a la vida per culpa de néixer en un país sense possibilitats, però ser pobre i per ser dona. Els seus ulls la delataven.

No podré entendre mai com en una mateixa cara pot haver-hi un somriure tan bonic i uns ulls tan tristos.

Llagostera Sòlidària

Humor Solidari

El 29 d'octubre passat va celebrar-se al Petit Casino (altrament dit "Espai 2") un acte organitzat conjuntament per Llagostera Sòlidària i el GRAMC. Constava de dues parts: en primer lloc, del testimoniatge de l'Amadouh, un llagosterenc d'origen gambià, qui va explicar el travat trajecte que va menester per poder entrar clandestinament i sense papers a l'estat espanyol; segonament, el nombrós públic congregat va gaudir d'una classe magistral del cèlebre Palomino.

L'Enric Ramionet, col·laborador incondicional d'aquesta publicació i cronista els dissabte a la contraportada del diari El Punt, parlava precisament, en aquest mitjà i en l'exemplar corresponent al dia 5 de novembre, sobre el "personatge caricaturesc" que interpreta l'Oriol Grau. "(...) l'humor,

que inevitablement conté sempre unes dosis de crueltat, únicament esdevé digne quan s'utilitza en direcció horitzontal, fent broma sobre nosaltres mateixos, o ascendent, per ridiculitzar l'estupidesa impune dels poderosos, per burxar en les seves contradiccions i desmuntar els seus estratagemes", escriu. I és que, al llarg de la seva visita a Llagostera, en Palomino no volia robar-nos solament una rialla. El personatge, ambiciós de mena, va proposar-se arlar més enllà i, entre somriure i somriure, provocar la reflexió en cada un dels assistents. Va parlar dels nens huelepegas que malgasten la vida vaguejant amunt i avall els carrers de Managua. I al llarg de l'hora escassà que va durar tot plegat vam descobrir aquest humor solidari que, com també deia l'Ehric, demostra

com "no únicament és possible que esclatin rialles durant un d'aquests habitualment circumspectes actes del món de la solidaritat i cooperació, sinó que, a més, es pot fer amb el cor ben encongit".

Eduard Comas Blanch

Activitats de la biblioteca Julià Cutiller

Divendres 25 de novembre a les vuit del vespre, va tenir lloc la presentació dels actes relatius a la commemoració del 90 persones. La celebració va ser inaugurada per l'alcalde, Sr. Lluís Postigo, qui va destacar el caràcter intercultural de les jornades, així com l'elevada participació d'entitats i persones de Llagostera, entre altres coses.

Seguidament, el Dr. Pompeio Pascual Coris, qui ha cedit desinteressadament la seva col·lecció de *Quixots*, intervingué per comentar un dels valors fonamentals de l'obra de Cervantes, l'amistat, palesa en la relació entre el protagonista i el seu inseparable escuder, Sanxo. També va fer alguns comentaris al context històric i polític del text a més d'altres aspectes.

Des d'aquest dia i fins l'11 de desembre ha estat oberta l'exposició "El *Quixot* a Llagostera: La col·lecció del Dr. Pascual", al Local social "La Caixa" amb tot el material cedit per Pompeio Pascual Coris.

L'alcalde Lluís Postigo acompanyat del Dr. Pascual, en un moment de la seva intervenció.

Seguidament, Laura Fernández, professora de Literatura Espanyola de la Universitat Autònoma de Barcelona, pronuncià una conferència, "Cervantes i el *Quixot*" incidint en

algunes de les claus que permeten entendre l'impacte de la publicació en el seu moment, així com en elements de l'entorn socio-cultural.

La profesora Laura Fernández dirigint-se als assistents.

Van tancar l'acte Quim Aiguabella, Pep Pico i Imma Petit, amb la lectura d'alguns fragments de l'obra, que va suposar una esplèndida cloenda.

Lectura de fragments de l'obra a càrrec de Quim Aiguabella, Pep Pico i Imma Petit.

Al matí del dissabte 26, es va realitzar la maratò quixotesca. Des de les 9:00 del matí fins a les 14:00h., 60 persones van llegir el *Quixot* de manera ininterrompuda i unes 40 en total van participar com a públic assistent en un moment o altre del matí. Lluís Postigo va iniciar i tancar la lectura en català, acompanyat en la finalització per la regidora d'educació, cultura i lleure, Eugènia Comas. La lectura va tenir un caràcter intercultural, ja que els lectors procedien

d'arreu del món: Catalunya, Espanya, Marroc, Argentina, etc... i van fer la lectura en els seus respectius idiomes.

Alguns dels lectors i lectores de la maratò, en el moment de la seva lectura.

Visites escolars a l'exposició

Uns 250 alumnes de diferents centres educatius de Llagostera han visitat l'exposició. Nens i nenes del CEIP Lacustària, del Col·legi Nostra Senyora del Carme i estudiants de l'IES Llagostera han realitzat una visita guiada per la biblioteca, acompanyats dels seus mestres o professors.

Alumnes de diferents centres d'ensenyament de Llagostera, en les seves visites guiades a l'exposició.

PERRUQUERIA ROSER

Pompeu Fabra, 9
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Libreria - Material escolar

RAMONA FRIGOLA

C/ Gortís, 14 - Tel. 972 83 03 84 - LLAGOSTERA

Venda i reparació de
**MOTOS - BICICLETES
i ACCESSORIS**

**motos
jorma - 7**

Jordi Rusiñol

Passeig Romeu, 13
Tel. 83 08 12
LLAGOSTERA

LLUIS COSTA ROS

Mestral, 14
17240 Llagostera
Telf/Fax. 972 830 521
e-mail: cr@lluiscosta.com

Productes de neteja per hosteleria i indústria
-equips i sistemes-cel.luloses i derivats

ANTONIO PUERTAS
CARMELO PUERTAS S.L.

Tel/Fax 972 47 15 81 - 635 519 692

C/ Comte Guifré, 3 C.P. 17240 - Llagostera

www.ayconconstructores.com · info@ayconconstructores.com

L'Abans. Recull Gràfic de Llagostera.

Josep Maymí Rich

Editorial Efadós, 2006 (Col·lecció L'Abans)

L'editorial Efadós publicarà un llibre de fotografies antigues de la vila on es plasmarà la vida quotidiana dels llagosterencs i les llagosterenques de la primera meitat del segle XX. El llibre serà dirigit i editat per l'editorial Efadós i compta amb la col·laboració de l'Arxiu Municipal i de l'Ajuntament.

L'editorial disposa d'una col·lecció temàtica, titulada L'Abans, sobre pobles i ciutats de Catalunya. Aquesta col·lecció consta de trenta-cinc volums entre els quals hi ha el testimoni fotogràfic de Girona, Salt i Banyoles i s'estan preparant, paral·lelament al de Llagostera, els volums de la Bisbal d'Empordà, Sant Feliu de Guíxols, Palamós, Palafrugell i Lloret de Mar. El volum dedicat a Llagostera constarà de 660 pàgines, s'editarà en fascicles col·leccionables setmanalment —amb un total de 54 fascicles— i estarà il·lustrat amb 1.200 fotografies antigues en blanc i negre. Es titularà *L'Abans. Recull gràfic de Llagostera*.

Les fotografies antigues que es publicaran provindran de famílies de Llagostera i en petita proporció de fotògrafs locals i de la rodalia. Aquesta

rècopilació d'imatges permetrà observar fotografies inèdites, abans no publicades, i abastarà la diversitat cultural i social de la quotidianitat de Llagostera, una llarga llista d'aspectes que silenciosament han anat construint la història i la personalitat del poble.

Aquesta publicació té l'interès, a banda del que intrínscament comporta com a recull històric local, pel fet que els llagosterencs i les llagosterenques poden participar en la realització del llibre aportant fotografies familiars sobre qualsevol tema relacionat amb la vila: envolat de festa major, festes i aplecs dels veïnats, la palma, el tortell de rams, infants jugant, pares i mares en el seus afers diaris, retrats familiars, l'escola, la casa, el mercat, l'obrador surtaper, el carro o el cotxe, el camp, les excursions... Conjunt de fotografies que els seran retornades tan bon punt siguin catalogades per l'autor i digitalitzades per l'editorial. En el moment de l'entrega de les fotografies al domicili particular, el propietari de les imatges signa una butlleta conforme en fa l'entrega efectiva i on l'editorial es compromet, amb la seva signatura també, a retornar-les amb la màxima brevetat.

El llibre estarà organitzat per temes i explicarà la memòria històrica, és a dir, els records dels avis i de les àvies sobre un fet viscut a la vila durant la primera meitat del segle XX. El llibre s'organitzarà per temes donant èsperal rellevància a les festes locals i a tot el vessant etnogràfic referit als costums i les tradicions de la vila. A través de les imatges es pretén mostrar la diversitat d'entitats socials, culturals, religioses i esportives, excepte les polítiques, i a tots els sectors laborals, des dels oficis artesanals als més industrialitzats, a més de mostrar la part arquitectònica amb els edificis més emblemàtics i l'e-

volució urbana dels carrers i places.

El període cronològic que abasta el llibre serà de finals del segle XIX fins el 1965. La primera data, encara per determinar, la fixarà la fotografia més antiga que es reculli per a la publicació. La data final, 1965, marca la fi de l'ús de la fotografia en blanc i negre en pro de la de color.

Josep Maymí Rich, antropòleg, nascut a Cassà de la Selva, serà l'encarregat de donar forma al llibre i omplirà de continguts les pàgines a partir de testimonis, majoritàriament avis i àvies de la vila, que explicaran les seves vivències i records de l'època. L'autor ha realitzat la mateixa experiència a la ciutat de Girona, que ha gaudit d'una gran acollida popular i el reconeixement dels màxims representants del sector cultural.

La publicació està prevista que surti al mercat el setembre de 2006, data en què l'editorial Efadós, en la seva campanya de llançament, regalarà les tapes, contraportades i el fascicle de presentació. Es podrà obtenir a totes les llibreries, papereries i quioscos de la vila.

L'Ajuntament ha disposat d'un desbatx a l'Arxiu Municipal perquè l'autor, en Josep Maymí, desenvolupi aquest projecte i pugui atendre totes les visites relacionades amb aquest tema. En qualsevol cas poden posar-se en contacte amb l'autor a través del telèfon de l'arxiu:

Josep Maymí Rich
Arxiu Municipal de Llagostera
Telèfon: 972 805436

Per a més informació: www.efados.com

Amics del Mas Roig

Amics del paratge natural del Mas Roig a la Xarxa de custòdia del territori

Uns 120 representants d'entitats, administracions i organitzacions d'arreu de Catalunya, les illes Balears, Andorra, el País Valencià i Andalusia, entre elles el responsable del Centre d'Interpretació de la Sostenibilitat del Mas Roig de Llagostera van debatre durant quatre dies a Cassà de la Selva, l'actualitat de la xarxa de custòdia del territori.

L'objectiu d'aquesta trobada és avançar en la voluntat social de les entitats i dels propietaris de terrenys en favor de la custòdia del territori, una fórmula destinada a la protecció efectiva d'espais considerats d'alt valor ecològic i paisatgístic, com ara zones agrícoles que s'han deixat de treballar.

Proposta de conveni entre Amics del paratge natural del Mas Roig i la Fundació Territori i paisatge de Caixa Catalunya

La prestigiosa Fundació Territori i paisatge de Caixa Catalunya i l'Associació Amics del paratge natural del Mas Roig signaran en breu un conveni d'assessorament.

El conveni de referència té com a objectiu la redacció d'un Pla de Gestió del paratge natural del Mas Roig i està finançat íntegrament per la Fundació.

La Fundació Territori i Paisatge, creada per l'Obra Social de Caixa Catalunya a finals de l'any 1997, té com a objectius principals col·laborar en la conservació del patrimoni natural i del paisatge, a més de conscienciar la població de la necessitat de protegir el medi.

La solidaritat desde el Mas Roig : WATTPIC i l'ONG BAFALAY portaran energia solar a una regió del Senegal

L'empresa que explota en exclusiva la patent de la Font Solar Autònoma creada pel doctor Francesc Sureda i dissenyada durant els darrers anys al Mas Roig de Llagostera participa en un projecte solidari al Senegal.

WATTPIC ENERGIA INTEL·LIGENT S.L a través de l'Associació Bafalay, Amics Solidaris de la Casamance portaran la darrera tecnologia en energia solar a Casamance, (Senegal) amb la col·laboració de l'entitat local Giedlo.

El projecte forma part d'un dels objectius i línies de treball de l'Associació Bafalay, Amics Solidaris de la Casamance per tal de crear els Serveis Elèctrics Bàsics de la població de Oukout.

Oukout és un poble del departament d'Oussouye a la baixa Casamance, una de les zones més afectades pels 22 anys de guerrilla. La problemàtica més greu que

afecta les poblacions locals és la impossibilitat d'accés a serveis bàsics com l'energia elèctrica, l'aigua potable, la salut, l'educació...

Un dels objectius d'aquesta actuació consisteix en la instal·lació

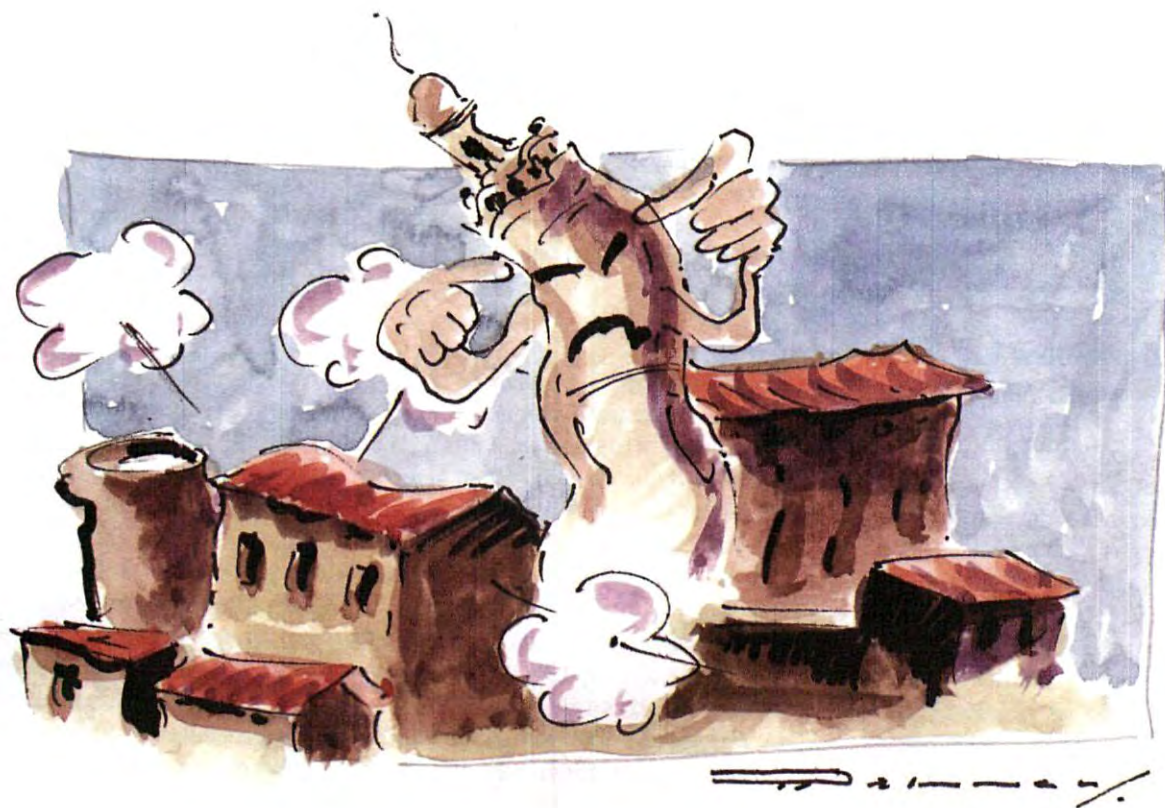
d'energies renovables al complex multidisciplinari d'Oukout per oferir una continuïtat en el procés i garantir la sostenibilitat de les accions dutes a terme fins ara.

Per fer-ho s'ha optat per la darrera tecnologia patentada FSA System, que aquest Nadal ja il·luminarà l'escola y el petit dispensari d'aquest indret del planeta amb energia del sol.

Per aquest motiu el passat dia 3 de desembre, dos ingeniers de l'empresa es varen desplaçar a Dakar amb avió y de allí amb diferents mitjans de transport fins al sud del Senegal per portar a terme l'instal·lació de la primera Font Solar Autònoma a un país del Africa.

En breu podreu veure el conveni al web www.masroig.org

www.textiltarrago.com

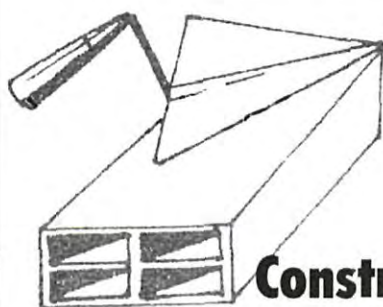
tèxtil Tarragó

**VENDA AL DETALL D'ARTICLES
PER LA LLAR:**

- tovalloles de plataja
- tovalloles per la llar
- fundes nòrdiques
- farcits nòrdics
- llençols, ...

HORARI: divendres de 15:00 a 19:00

c/ Garbí s/n - P.I. Llagostera
17240 Llagostera (Girona) - Spain
Tel. 972 83 18 03 - Fax 972 83 16 09
textiltarrago@textiltarrago.com

Construccions

Manel Malagon Serrano

Comte Guifre, 2, 2n 1a
17240 Llagostera
Telf.: 972 83 01 03
Mobil: 616 83 87 53

Servei de neteja de xemeneies

Passeig Tomàs Boada, 10
Tel. 972 830081
Fax 972 830342
17240 LLAGOSTERA

Pl. Narcís Monturiol, 30
Tel. 972 850546
17411 VIDRERES

Av. Catalunya, 35, baixos
Tel. 972165537
17412 MAÇANET DE LA SELVA

C/ Rossinyol, s/n
Tel. 972 470772
17455 CALDES DE MALAVELLA

CEIP Lacustària

Els alumnes de Segon curs de Cicle Inicial del CEIP LACUSTÀRIA vam demanar l'opinió sobre el nou edifici escolar als nens i nenes de l'escola. Els vam fer dues preguntes, una a la meitat dels alumnes del centre i l'altra a la resta.

Una vegada recollides les seves respostes, les hem llegit i n'hem fet un resum, que presentem aquí.

Què t'agrada més: l'edifici escolar nou o el vell? Per què?

La majoria dels enquestats ha dit que li agrada més ara l'edifici perquè és més modern, hi ha més espai, és més llarg i ample, hi cabem millor i resulta més còmode. També contesten molts que, amb les obres, hi ha més aules, tenim tutories, una sala de professors més gran, despatxos nous — per a l'administrativa, la secretària, el cap d'estudis— i petites classes per les pedagogues i logopedes, per educació especial, per audició i llenguatge, l'aula d'acollida...

Com que ara tota l'escola està més ben comunicada pots anar d'una punta a l'altra de l'edifici sense mullar-te en cas que ploqui.

Força gent troba molt positiu que l'antic menjador pugui servir ara com a sala de reunions amb les monitores del menjador.

S'han fet instal·lacions noves molt útils: la rampa per als minusvàlids al pati, les dutxes i vestidors al gimnàs, els lavabos, l'aparcament de cotxes i el de bicicletes, els patis d'educació infantil i els sorrells i estructures dels patis.

Per a la majoria ara el pati de primària és més gran i diuen que hi poden jugar millor, tot i que els sap greu que

l'antiga entrada de les escales ja no hi sigui i no puguin jugar allà i amagar-s'hi. També sap greu a alguns que s'hagin tret les plantes que hi havia.

Hi ha qui pensa que per tot l'edifici hi ha massa tubs a la vista que fan lleig.

Forces comenten que l'hort s'ha col·locat a la cara nord de l'edifici, cosa que no va gaire bé per a les plantes.

La majoria troba que l'entrada actual del centre, amb aquest hall tan gran, és molt maca i que la rampa d'accés, encara que estreta, és menys perillosa que l'entrada vella.

Què penseu del menjador nou?

La majoria creu que el menjador d'ara és més gran i espaiós, i més maco, amb el sostre tan alt i de fusta. Tot i que alguns pensen que deu haver costat molts diners.

Força persones opinen que les tres piques que hi ha —a nivells diferents— van molt bé per a poder-s'hi rentar les mans abans i després de dinar.

Alguns han contestat que les taules actuals són més grosses i còmodes, i que el terra del nou menjador es pot escombrar millor que el de l'antic.

Comenten també que la cuina actual és més gran.

Diverses persones han manifestat que des de les finestres es pot veure el paisatge i que tot plegat és molt modern i net.

SORTIDA A GIRONA DE 1er. DE CICLE INICIAL

El divendres 18 de novembre els nens de 1er. de primària de l'escola Lacustària de Llagostera vam anar d'excursió a Girona. Vam sortir de l'escola a les 9.30h del matí.

L'autocar ens va deixar al carrer Major de Salt i allà per parelles vam anar fins al teatre on ens van donar l'entrada per cada nen, que vam entregar seguidament. Un cop a dins ens vam preparar per gaudir de l'obra "Ambulants". Dos actors representaven diferents papers al llarg de quatre contes que ja havíem treballat a la classe, però dels quals no sabíem el final... va ser molt guai!!

A la sortida vam agafar l'autocar que ens va deixar al parc del Migdia, on vam poder jugar una bona estona i allà mateix vam dinar. Aquell dia els entrepans eren més bons que mai!!!

Més tard ens va recollir l'autocar i ens va portar al museu d'art, encara que ens va deixar una mica lluny i vam haver de caminar força... A l'arribada només ens faltava pujar les cent escales de la catedral, per fer-nos una foto!

Al museu d'art ja ens esperaven uns monitors molt macos, que ens van ensenyar molt bé tot el museu i ens van explicar tot el procés d'un vitrall en aquella època, per acabar fent un taller de vitralls amb el "Divermàgic".

Ja eren les quatre i vam fer el camí de tornada, comentant tot allò que ens havia agradat més del dia.

Vam passar un dia diferent, en què vam poder aprendre a compartir i a gaudir tots junts!!

Treball realitzat pels nens i nenes de 2n de Cicle Inicial del CEIP LACUSTÀRIA

JOAQUIM COMAS CORRIUS S.L.

CONSTRUCCIÓ D'OBRES C.I.F.: B-17034265

Carrer Maïena, 15 - Telèfon i Fax: (972) 83 02 06
17240 LLAGOSTERA (Girona)

òptica
Milent

Plaça Catalunya, s/n
17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 83 05 99

C/ Gavarres, 24
Tel. 972 83 09 73
17240 **LLAGOSTERA**
(Girona)

Servei de Grua Permanent

Reparació i Venda de tota mena de
maquinària agrícola, jardineria i forestal

Ctra de Tossa, 13 • 17240 LLAGOSTERA
Tels: Part. 972 83 03 89 • Taller: 972 80 56 84

Any d'or per al tirador paralímpic Miquel Orobigt

2005, un any daurat per en Miquel ja³ que, ni més ni menys, ha guanyat quinze medalles d'or, dues de plata i una de bronze.

El seu periple va començar el gener a Sùria (Barcelona) on va quedar en el primer lloc als internacionals i per onzè any consecutiu.

A mig maig i com a preparació per als campionats d'Europa viatja a Bad Orb (Alemanya), participant en quatre disciplines en què queda 10è, 10è, 7è i 4rt.

A finals de maig al trofeu del govern basc a Vitòria guanya quatre ors.

A principis de juny a St. Cyprien (França) dues d'or i dues de plata.

A mig juny a l'Open de Catalunya a

Mollet obté quatre medalles d'or.

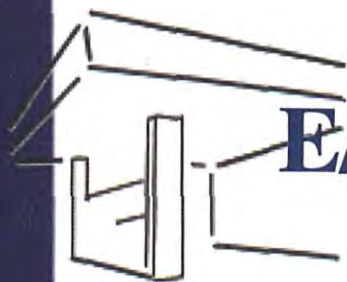
Pel juliol, participa al Campionat d'Europa a Wroclaw (Polònia) i queda 10è, 15è, 20è i 6è.

Al setembre pren part en el trofeu Flocchi a Papua (Itàlia), on queda 4rt, 4rt, 3r, 4rt.

I finalment aconsegueix quatre medalles d'or als campionats d'Espanya.

A més, les mínimes assolides a Wroclaw i Papua li han permès d'obtenir el bitllet per Beijin (Pequín) 2008.

E. Jiménez
Coordinador tir FCEMF

E/S Llagostera 12580

Joaquim mascaró salarich

Ctra. C-250 Km.24'3

Telf. i fax. 972 83 15 49

17240 Llagostera- Girona

La teràpia assistida per cavalls galopa endavant

Sovint hem sentit parlar de la teràpia amb animals relacionada amb les persones amb necessitats educatives especials. Però, les notícies que ens arriben, sovint, ens ho presenten com una activitat llunyana, que fan a altres països, o que si la fan aquí, és exclusiva de la població adinerada.

Doncs no és així: aquí, a Llagostera, podem dir que tenim un dels referents de la província pel que fa a la teràpia amb cavalls.

El centre d'equitació *Cavall de Mar* ja fa tres anys que està duent a terme activitats amb adults discapacitats del centre *Tramuntana* de Sant Feliu i amb nens de l'escola *Els Àngels* de Palamós.

Aquest setembre va ser la seu gironina de l'equiteràpia, acollint un curs que van fer fisioterapeutes, mestres, educadors i logopedes de totes les escoles d'educació especial de la província, amb la Sònia Romera, l'especialista a Catalunya, i professora de la Universitat de Vic.

A finals d'octubre, en José Antonio Molina, de Sant Feliu de Guíxols i alumne del CPEE *Els Àngels* de Palamós, va representar el centre d'equitació al primer campionat d'equitació adaptada de Catalunya i va quedar en tercera posició.

Però, què és la teràpia assistida per cavalls?

S'entén la teràpia amb cavalls com una teràpia complementària, no com una teràpia alternativa, els cavalls no curen ningú, el que fan és fer de mediadors i ajudar a millorar la qualitat de vida de les persones que presenten diferents tipus de discapacitat (física, psíquica i/o sensorial), problemes d'adaptació social o problemes de salut mental.

Trobem diverses modalitats de la teràpia assistida per cavalls:

Hipoteràpia: va adreçada a aquelles persones que per la seva greu discapacitat física o psíquica no poden exercir pràcticament cap acció sobre el cavall.

Equitació terapèutica: la persona pot exercir alguna acció sobre el cavall, ja sigui en el moment de la higiene, en la preparació del material o en l'acte mateix de muntar a cavall. Aquest aprèn a comunicar-se amb el cavall i acaba essent un genet actiu.

Equitació adaptada: adreçada a aquelles persones que practiquen l'equitació com una opció lúdica però que per la seva discapacitat necessiten adaptacions per poder accedir al cavall i a la muntura.

Equiteràpia social: adreçada a aquelles persones que es troben en

una situació de conflicte que els genera problemes d'adaptació social.

Quan el cavall camina, reproduceix el patró normalitzat de marxa humana, és per això que les persones que tenen dificultats motrius, asseguts damunt el cavall poden percebre aquests moviments de pelvis, que en algunes ocasions no hauran notat abans.

Damunt del cavall es pot reduir o bé augmentar el to muscular, regular els moviments peristàltics i la respiració, relaxar musculatura tensa, cosa que en el gimnàs amb els fisioterapeutes també es pot aconseguir, però que amb els cavalls succeeix abans i sense tant d'esforç, gairebé de manera natural.

Els beneficis físics són molts, però no els únics. Quan es fa teràpia assistida per cavalls, també hem de comptar amb el vessant relacional.

Estar amb animals obre moltes portes a la relació, com aprendre a respectar, ser responsables i acceptar que hi ha caràcters diferents. Muntar no és tan sols pujar damunt el cavall: cal anar-lo a buscar al camp, raspallar-lo per treure-li el fang de les potes, entendre el que li agrada i el que no. La persona li dona el que necessita al

Foto: Silvia Fa

En José Antonio muntant el seu cavall.

cavall i el cavall a canvi es deixa muntar.

També fomenta la comunicació: hem vist persones amb trastorn generalitzat del desenvolupament fent demandes per tal de pujar al cavall o entendre consignes que en altres contextos són impensables.

Gairebé sempre les persones amb discapacitat, per la seva condició, depenen dels altres en molts aspectes de la vida diària. En aquesta activitat, ells són els responsables del benestar dels cavalls, es tracta de desenvolupar el rol del cuidador en lloc de ser cuidats, i això augmenta molt l'autoestima.

La història d'en José Antonio

Foto: Sílvia Fa

Desquerra a dreta, la mare, el José Antonio i la fisioterapeuta.

Des de ben petit li han agradat molt els cavalls. Eren la seva joguina, els seus acompanyants al llit, quan en veia una foto o un dibuix s'emocionava molt.

Quan vam proposar l'activitat a l'escola, va ser un dels candidats més clars, per els beneficis físics que en podia treure i perquè els cavalls eren la seva passió.

Però quina va ser la nostra sorpresa en veure que li encantava baixar al pati a veure els cavalls, però el fet de pujar-hi el superava; quan el cavall feia una parada havíem d'estar molt alerta perquè se'ns tirava del cavall oblidant tota situació de perill.

De fet, els responsables de l'activitat a l'escola havíem decidit que en José Antonio no participaria més de l'activitat amb la metodologia que seguíem, ja que passava més males estones que bones i els objectius no es complien, però que era bo que pogués seguir anant a veure els cavalls.

Va arribar l'estiu i a petició d'en José Antonio, ell i la mare anaven sovint a visitar els cavalls del centre d'equitació. Un dia van decidir posar-s'hi seriosament i iniciar les sessions d'equiteràpia. Per tornar a intentar la muntura, hi vam anar la Judit, la fisioterapeuta de l'escola i jo, a veure la sessió. Recordava molt la situació de l'escola. Li costava molt fer el pas de pujar, nosaltres li vam fer una empentadeta i de cop es va veure a dalt del cavall.

Els responsables del centre d'equitació havien pensat que comencés amb un poni, a l'escola ho fèiem amb cavalls. Realment es veu el terra a una distància significativament diferent.

A partir d'aquí, accedia a pujar d'una manera més relaxada, no sabem si pel fet d'haver canviat de cavall a poni, per la dolçor i la tranquil·litat de la Mercè, la seva equiterapeuta, o la paciència i coratge de la Rosa, la mare, que va estar dies i dies, caminant al costat del cavall, donant-li la mà i evitant que es llancés... o una barreja de tot plegat, però, mica a mica s'ha anat convertint en el genet que és avui, i aquest mèrit tan sols li podem atribuir a ell.

Actualment en José Antonio, munta tot tipus de cavall, és capaç de guiar-los per el ramal cap on ell vol que vagin. Damunt del cavall, el guia completament sol, sap demanar-li el so i el pas, el fa girar cap a un costat i altre i fa trot, salts, eslàlom...

Podríem dir que les sessions d'equiteràpia s'han acabat, ja que en José Antonio participa en tandes de cavalls a les classes amb la resta de genets del seu nivell.

D'ençà que munta de manera regular, des de l'escola podem dir que s'aconsegueix l'objectiu de relaxació dels músculs de les cames, gràcies als moviments que li transmet el cavall.

També ha millorat en motricitat fina. Ho ha aconseguit netejant els cascs (sota la pota) del cavall. És una activitat que li costa motriument, però l'esforç té un sentit: ell s'ha de responsabilitzar del benestar del cavall.

Pel que fa a la comunicació, fa moltes més produccions verbals, demandes i és capaç d'explicar certes coses relacionades amb el centre d'equitació i els cavalls.

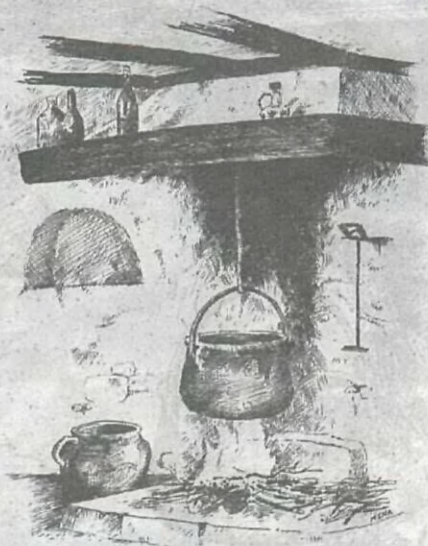
Podem dir que també ha millorat seguint consignes.

Valorem molt positivament el fet que hagi guanyat la tercera posició d'aquest campionat, però valorem molt més el fet que hi hagi pogut participar i tot el que ha aconseguit mitjançant aquesta relació amb els cavalls.

Foto: Sílvia Fa

Can Panedes

Des de 1966 Cuina
Casolana

Carretera
de Sant Feliu a Girona,
C_65 Km. 12
Tel. 972 83 03 56

MAS TARRÈ

Restaurant

Ctra. De Vidreres a St. Feliu de Guixols. Km 25 LLAGOSTERA - Tel. 972 83 14 27

La Marina és la responsable del centre d'equitació Cavall de Mar:

Com és que decidissis portar el teu centre d'equitació a Llagostera?

Nosaltres, preferim dir que som un centre d'equitació. De fet no buscàvem pas venir a Llagostera, nosaltres buscàvem un paratge, un espai que fos pla, en què no hi hagués massa trànsit. El fet de venir a Llagostera ha estat una mica casualitat. De fet, el poble és molt respectuós amb l'espai natural, no s'ha especulat sobre l'espai rural, com ha passat en poblacions veïnes, està ben comunicat... reuneix plenament les condicions que nosaltres necessitàvem.

De moment ens estem integrant bé al poble, ja vam participar a la darrera festa de Sant Antoni i us avancem que la propera serà molt millorada.

Com vas començar en aquest projecte de l'equiteràpia?

Jo, com a professional, sempre he anat fent cursos de reciclatge i l'any 2003 vaig fer el curs d'Iniciació a l'equitació terapèutica i hipoteràpia de la Uvic, on ens vam conèixer amb la Mercè (equiterapeuta d'en José Antonio). Poc després de fer el curs es van posar en contacte amb nosaltres el centre *Tramuntana* de St. Feliu i l'escola *Els Àngels* de Palamós, i ens vam posar a treballar. Haig de dir que si no

hagués fet el curs a Vic, mai hauria acceptat les propostes del dos centres, és molt arriscat treballar en alguna cosa que no coneixes.

Com a professionals, com vas viure el fet de que en José Antonio guanyés la copa?

Abans d'anar al campionat vam fer algunes entrevistes a les ràdios, i ens preguntaven si hi havia possibilitats de que en José Antonio guanyés, i sempre els vam contestar que per nosaltres ell ja havia guanyat amb el simple fet de poder-hi participar, al principi de conèixer-lo no hauríem dit mai que arribés on és ara.

De totes maneres el fet d'haver obtingut la medalla de bronze ens ha emocionat molt, la victòria és agradable, però encara va ser més emocionant tota la gent que va moure l'esdeveniment.

Què més hi feu al centre d'equitació? Una presentació pels llagosterencs.

L'activitat principal és la cria, però podem dir que es tracta d'una escola d'equitació on es fan classes de diverses disciplines eqüestres, doma clàssica, volteig, T.R.E.C (tècniques de rutes eqüestres), també fem pupil·latge, crè-

Foto: Silvia Fa

La Judit (fisioterapeuta), junt amb el José Antonio i el trofeu obtingut.

La Judit i el José Antonio en un moment de l'actuació.

diets de lliure elecció de la UdG i clínics especialitzats (cursos intensius) de professionals com: Francesc Rabat, campió mundial de TREC; Lucy Rees, etòloga galesa reconeguda mundialment dins la tasca de la doma natural, i Diego Battistoni, professional argentí de la doma racional, entre d'altres.

Els pròxims clínics que tenim programats són un de la Lucy Rees, un altre de Francesc Rabat i un curs de maneig de carruatges.

Adreces d'interès:
www.cavalldemar.net,
 tel. 616 450 416
www.elsangels.com

L'entesa, un projecte amb futur incert

D'ençà que va sortir a la llum l'exemplar número 7 d'aquesta revista, a la casa de la vila hi ha hagut moguda. Haureu tingut ocasió de seguir-la a través de diferents mitjans de comunicació de la comarca, que s'han encarregat de fer-ne ressó (alguns despreocupant-se fins a l'extrem d'allò que es coneix com a "objectivitat periodística"). Però ara ens toca parlar-ne a nosaltres. Sentim nostra l'obligació d'oferir a les llagosterenques i els llagosterenços les dues versions d'un fet prou conegut: el trencament definitiu entre l'equip de l'Entesa i l'ex-regidora Montserrat Pla. Sí, que l'Entesa no s'entenia era evident!. Ara bé, abans de jutjar a uns o altres, de fer cas als rumors i les bestieses que s'arriben a sentir pel poble, creiem convenient llegir els detalls, les postures, els matisos dels dos personatges entrevistats, a qui agraïm la simpatia i les facilitats mostrades per tirar endavant el nostre propòsit d'informar, tan objectivament com sabem, a la població.

Lluís i Eduard Comas Blanch

ENTREVISTA a MONTSERRAT PLA FONT, ex-regidora de l'Entesa

En quin moment puntual comença a trontollar la seva relació amb l'alcalde Lluís Postigo? El problema és només amb ell o també amb altres companys de l'Entesa?

Crec que el problema no surgeix un dia en concret, sinó que va ser una cosa organitzada i preparada des del primer mandat. A l'inici jo era responsable de dues regidories molt problemàtiques, de les que requereixen estar permanentment en contacte amb la gent i que, a vegades, no et permeten actuar de forma idònea per tothom,

sinó pels interessos generals. Estic parlant de "Seguretat ciutadana" i "Obres i serveis". Doncs bé, ja des d'un inici, se'm qüestionava moltíssim tot el que feia i l'alcalde m'ho controlava tot.

Ja al segon mandat, durant el mes d'abril de l'any passat, van demanar-me que deixés el càrrec després d'asseventar-se que m'havia reunit amb simpatitzants del meu partit. Algun dels motius que em van exposar eren que no havia donat suport a l'obra del traçat actual de la variant i que no estava d'acord amb la partida pressupostària destinada al gran projecte de l'Entesa: el Centre Cultural.

L'Entesa en aquest segon mandat s'ha volgut posicionar com un nou partit, quan tots sabem que es tracta de la unió entre el PSC, ERC, ICV i independents. Als simpatitzants del PSC ens va molestar molt que l'alcalde es presentés com a diputat al parlament perquè considerem que va fer servir els vots i la feina de tots els regidors i el ressó del pas de la línia d'alta tensió per promocionar-se i assolir aquest càrrec. A més a més no va avisar-nos que tingués aquesta intenció de presentar-se a les autonòmiques fins després de ser anomenat alcalde.

Ara volen que el partit socialista es mantingui dins l'Entesa i pretenen fer creure que el que ha passat és un problema personal meu. Em dona la sen-

sació que volen els vots del partit socialista sense el partit socialista.

Consideres que el projecte de l'Entesa ha fracassat? Quines coses hauries canviat?

Inicialment el projecte el veia bé. La finalitat, evidentment era desvancar CiU del govern. Crec que les primeres eleccions no les vam pas guanyar nosaltres, sinó que més aviat les va perdre CiU amb els seus problemes interns. Nosaltres, al ser tots d'esquerrers, teníem unes idees semblants i compartíem uns ideals per canviar la forma de governar al poble. Però el que jo vaig observar és que dins el grup hi havia persones que es creien posseïdores de la veritat i la raó absoluta. És a dir, només veïen les coses correctes a la seva manera i el que volien era "educar a la població". Hi ha aspectes que s'han fet bé però molts que no, per exemple el de la participació ciutadana, que tant volíem millorar i potenciar.

Un altre tema és el de la recollida selectiva, que s'ha forçat a fer-la sense que la gent pogués dir-hi res. Resulta caríssima i, tot i que molta gent la fa bé, també n'hi ha molta que no. Aquest és un problema que no es resoldrà si no ve d'origen, o sigui: que siguin les pròpies empreses que comercialitzen qui s'encuidi de recollir i portar a reciclar els seus productes.

Creus que l'aparició als diaris de la notícia que el PSC es presentaria a les properes eleccions municipals va ser la gota que va fer vessar el got?

No, perquè a mi em van estar fent assetjament. Qüestionaven tot el que feia, em retreien el tema de la policia, es reunien sense comptar amb mi, van intentar denunciar-me al meu partit de Girona perquè volia fer llista a part... Per la meua part he aguantat tot el que he pogut, però últimament m'havien aïllat massa. Em van treure la policia, em van fer un judici públic al Petit Casino on es va dir que havia de plegar... En fi, volien que dins del nostre partit hi hagués poca cohesió i s'han trobat el contrari perquè estem units i presentarem llista.

En els propers comicis, d'aquí més o menys un any i mig, veus possible un pacte entre PSC i CiU?

No. Nosaltres ens presentarem per lliure. Perquè sapigueu la darrera notícia, ahir vaig entregar un escrit i ara he plegat de l'Entesa i constaré com a regidora no adscrita, o sigui que passo al bàndol de l'oposició, però sense cap pacte amb CiU.

“Des d'un inici se'm qüestionava moltíssim tot el que feia i l'alcalde m'ho controlava tot”.

Quina opinió et mereix el grup de l'oposició i la tasca que ha anat fent fins ara?

Crec que s'han comportat correctíssimament i que han fet la tasca que els toca com a oposició. La seva feina és fiscalitzar al que governa, fer propostes... I és el que estan fent. El que passa és que a l'Entesa els molesta que es qüestionari i critiqui tot el que fan.

Penses seguir vinculada a la política local un cop finalitzat aquest mandat?

Sí, a més sóc la secretària del PSC a Llagostera i Cassà. Per tant, la meua obligació és procurar fer llistes als dos pobles, buscant el recolza-

ment de la gent per presentar un bon projecte. Per tant he de seguir estant en contacte amb el poble, parlant amb la gent, saber què en pensen, relacionant-me...

Com creus que afrontarà l'Entesa la resta de legislatura?

Crec que ara ja no pot fer res per girar la truita a la situació actual. Tenen una mentalitat molt tancada i seguiran

t'acusen de partidista? I dels que consideren que l'Entesa no és cap tripartit?

Jo amb això no he enganyat mai a ningú. Sóc la primera secretària del partit del PSC i des que es va fer l'Entesa i vam acordar anar junts, jo sempre vaig deixar clar que mai deixaria el meu partit.

Pel que fa a la segona qüestió, la primera vegada que ens vam presentar els tres partits van subvencionar la campanya. Per tant, abans els nostres representants de la federació de Girona es van posar d'acord. Podríem dir que formalment el govern municipal de Llagostera no és de coalició, perquè la majoria està en mans d'una sola candidatura, l'Entesa, però a la pràctica és com el tripartit de la Generalitat ja que està format per ICV, PSC i ERC.

Què consideres que s'ha fet per millorar la participació al poble?

Com he dit abans, res. Tot i que era el gran titular de l'equip de govern de l'Entesa no hi ha hagut cap millora al respecte. Aquí es fan reunions amb els veïns i s'els explica el que es farà, un cop ja s'han aprovat els pressupostos i tot està encaminat, no com a altres indrets, on realment es discuteix, s'intercanvien opinions i es prenen decisions conjuntes... I d'això ells en diuen participació ciutadana!

amb la mateixa dinàmica, perquè ells no s'equivoquen.

Hi ha diners per engegar moltes obres i un tema que suposo que es tirarà endavant és el del Centre Cultural. Joestic d'acord en què s'ha d'ampliar la biblioteca, però no amb el projecte de l'Entesa. Es vol fer un edifici de disseny molt car i poc ecologista. Penso que per protegir la cultura no s'han de gastar tants diners amb edificis, sinó amb coses útils i necessàries. Una manera podria ser fomentant més l'associacionisme, potenciant la creació i el bon funcionament d'entitats locals, però sense tirar la casa per la finestra.

Com et defensaries davant els que

Parlem d'alguns dels temes que han ocupat l'actualitat del municipi al llarg dels darrers mesos, i comencem pel Puig del General. Què en penses de l'actuació del govern al respecte?

La veritat és que no he vist el projecte. Diuen que és molt car però es podria fer més barat amb la col·laboració de l'ajuntament. El que és clar, és que aquí va haver-hi un error de papers a l'època d'en Narcís Casas i per això els ajuntaments no ho han volgut solucionar. Ara, jo crec que l'ajuntament s'hauria de mullar i pagar-ne, almenys, una part. Veurem com anirà...

I pel que fa al paratge del Mas Roig?

Crec que el projecte d'ampliació del polígon és bo i s'ha de tirar endavant. L'activitat que el Doctor Sureda està portant a terme al mas, i que també és molt interessant, es pot con-

tinuar fent traslladant-la a un altre indret.

Què en penses de la important immigració que en els darrers anys s'ha instal·lat a la nostra població? Com s'ha actuat des de l'Entesa? Què s'ha de fer a partir d'ara?

"Només veien les coses correctes a la seva manera i el que volien era educar a la població".

Cal dedicar-hi més diners per evitar el que està passant ara a França. Per això cal que es distribueixi la població immigrant i que no es creïn ghettos ni barris. Cal que els nousvinguts s'integrin i, per això, cal que entenguin la llengua (català o castellà). Sempre he dit que tenen els mateixos drets que nosaltres, però també els mateixos deures. Per tant,

no se'ns poden escapar tampoc, cap de les seves obligacions.

Algun altre aspecte sobre el que vulguis opinar?

Sí, em sembla que amb el Casc Antic tenim la prova que l'Entesa mira només els gran projectes i oblida els

petits detalls. S'està descuidant la construcció a aquesta zona quan l'ajuntament, el que hauria de fer és establir unes pautes perquè els particulars no puguin remodelar ni reconstruir les seves cases com volen. Cal mantenir una línia, conservar l'encant de façanes d'edificis antics com el que hi ha al costat de Can Muntaner tot fent xamfrà.

ENTREVISTA a LLUÍS POSTIGO i GARCÍA, regidor de l'Entesa i alcalde de Llagostera

En quin moment puntual comença a trontollar la seva relació amb Montserrat Pla? El problema és entre ella i l'alcalde o també hi tenen a veure altres membres de l'Entesa?

Ha estat un problema entre ella i tota la resta de membres de l'equip de govern. Crec que tot comença en el moment en què vam confeccionar les llistes de cares a les passades eleccions. La Montserrat va reivindicar per a ella el número 2 amb una actitud que va molestar una mica a tothom. Jo mateix, per exemple, vaig dir que estava a la disposició del grup, de manera que si ells decidien que algú altre havia d'anar al capdavant de l'Entesa, jo respectava la seva decisió. Des d'aquell moment han anat sorgint altres coses que han influït en què aquesta relació no millorés. Una podria ser el fet que em presentés a les autonòmiques identificant més del que és habitual els militants de l'Entesa amb el partit on jo milito. Sé que a ella la va molestar especialment, i a altra gent de l'Entesa també.

El seu ha estat un tema que hem tractat obertament a juntes de govern, a reunions on ella hi era, fins i tot a trobades amb representants dels tres partits polítics (PSC, ERC i ICV) que donen suport al projecte. Hem fet esforços per solucionar-ho però finalment, després de molt temps arrossegant-ho, jo com a màxim responsable i de forma consensuada amb la resta de regidors, vam decidir prendre aquesta decisió.

Així doncs, durant el primer mandat encara no havien sorgit les diferències...

En un grup humà tothom té les seves coses. Les té la Montserrat, les tinc jo i les té tothom. Però no va haver-hi cap problema important. Potser perquè la presència d'en Jaume Moll i d'en Miquel Ramis ens donava una estabilitat i un equilibri que potser ara, aquests darrers dos anys, hem trobat una mica a faltar.

Montserrat Pla sempre ha defensat que l'Entesa és un pacte entre tres partits i que, com a representant socia-

lista dins la coalició, mereixia tenir més veu.

És cert que l'Entesa neix d'un pacte previ entre tres forces que en aquell moment estaven a l'ajuntament, que decideixen unir esforços i tirar endavant un programa conjunt. El pacte consistia estrictament en renunciar a presentar una llista pròpia i formar una agrupació d'electors en què tots apostàvem per l'Entesa. Per tant no som una coalició de partits. En el seu moment sí vam reunir-nos amb els màxims dirigents dels diferents partits a nivell de Girona per tirar-la endavant, però van dir-nos que no hi havia cap possibilitat. Per això vam crear una cosa independent dels partits on tothom s'hi pogués sentir a gust.

Creus que els partidismes són bons per a la política municipal?

No. L'Entesa vam crear-la renunciant a aquests interessos de partit. Ara bé, l'anunci del PSC a fer llistes

problema era amb ella i no pas amb el PSC?

En aquest sentit ella ha estat molt hàbil amagant-se dins el partit i donant la impressió que els problemes no eren a títol personal sinó a nivell de PSC. Ha aconseguit aglutinar la gent més propera al seu partit i posar-la en contra nostra.

El problema ve de lluny i vam intentar no traslladar-lo en el si de l'agrupació d'electors. Algú ens podrà criticar que l'hàgim enganyat en certs moments, com quan, jo en concret, vaig fer una remodelació del cartipàs i vaig dir que no se n'havia de llegir una crisi de govern sinó que era per millorar-ne el funcionament. Certament al darrere hi havia un intent de solucionar les petites desavinences que teníem amb la Montserrat Pla. Era un primer toc per demanar-li que hi posés de la seva part.

Més endavant vam tractar aquest

fet, amb això ens hi vam trobar altres vegades també. Va haver-hi una nova trobada amb membres de PSC, ERC i ICV per acabar de convèncer-la o, en tot cas, buscar algun substitut. Finalment no va haver-hi més remei que presentar la situació a una assemblea de l'Entesa i prendre la decisió que tots coneixem per garantir el bon funcionament del nostre grup.

Consideres que amb tot el rebombori dels darrers mesos, l'Entesa necessita netejar la seva imatge? Canviarà en el que queda de mandat, l'actitud de l'equip de govern?

Per descomptat, si és que l'Entesa vol continuar. Sóc molt conscient que aquesta decisió, des d'un punt de vista electoral, no ens beneficia gens. Crec que ara ja comença a ser moment de fer alguna reunió per veure si el projecte de l'Entesa acaba amb aquesta legislatura o si és convenient renovar esforços i presentar-se novament.

La meua responsabilitat és aconseguir que en junta de govern hi hagi un bon ambient i un bon equilibri. Des del moment que la Montserrat no en forma part, el clima, el companyerisme, el compartir un projecte comú es posen de manifest. Hem recuperat part de la il·lusió inicial perquè està clar que treballar a disgust no ajuda.

“Quan una persona del mateix grup treballa per un altre projecte, això genera malestar”.

pròpies respon, i no se n'amaguen, a interessos partidistes. Tenen la consigna de treure els vots que sigui per sumar de cares a la Diputació i al Consell Comarcal. Prioritzar els interessos del partit per davant dels interessos del poble ens perjudica a tots plegats i no em sembla correcte. El partit no hauria de ser més que una eina per aconseguir els teus objectius polítics; una eina, no un objectiu.

Montserrat Pla és una persona partidista?

Jo crec que sí. Amb el que ha passat els darrers anys m'ha demostrat que considera més importants els interessos del seu partit que pas els del poble.

A partir del moment en què es retiren les competències a Pla, quins són els gestos de l'Entesa per demostrar que, tal i com havíeu manifestat, el

tema a una reunió on hi érem totes les persones que havíem format llista per l'Entesa. Ella no s'hi va presentar. De

Però el que no volem és fer una llista dels draps bruts ni dir pestes de la Montserrat perquè al capdavant és una persona amb qui hem treballat sis anys i hem tirat endavant moltes coses.

Però amb alguns dels vostres projectes principals no hi està d'acord...

Aquí cal matisar que estem parlant de projectes ja debatuts i que veníem treballant anys enrera. Can Roig, per exemple, no és un projecte nou! Hem hagut de comprar la fàbrica, fer un projecte, un concurs d'idees... i l'hem anat madurant. El que no em sembla bé és el que ha fet la Montserrat de desmarcar-se en un moment donat, seguint interessos partidistes i dient que aquell projecte no era el seu per començar a agafar perfil propi.

Així doncs, si algú ha trencat o intentat trencar l'Entesa, no he sigut jo ni ningú altre que la Montserrat Pla. L'endemà mateix de les eleccions ja hi havia gent que assegurava que s'estava treballant per una llista socialista a les properes i fins i tot s'arribava a parlar de possibles caps de llista. Quan tu

treballes amb grup i una persona treballa per un altre projecte, això acaba generant malestar.

Hi ha qui us acusa de sectaris. Entens aquesta crítica?

Podria entendre-la en el sentit que hem estat massa distants de la gent. Jo no m'hi considero ni crec que funcionem de manera sectària. També és cert que al llarg dels dos primers anys del mandat hem pres un seguit de decisions criticables i polèmiques. Ho hem fet de forma conscient, escoltant a tothom però sense que ens tremolés el pols. Nosaltres som a l'ajuntament per tirar endavant un projecte, sense cap intenció de perpetuar-nos al poder. Dins aquest projecte hi entren també coses desagradables però que cal fer, com és la disciplina urbanística, temes relacionats amb la policia, fer respectar certes normatives per la convivència de tothom...

Sobre una de les nostres propostes de ser molt més participatius a nivell de funcionament reconeixem que no hem avançat. Ens queda un any i mig per resoldre aquest distanciament que alguns consideren que hi ha.

De cap manera penso que siguem sectaris per mirar solament als que estan a favor nostre. A Llagostera, en altres moments sí que hi han governat forces polítiques que seguien una actitud molt clientelar. Hem procurat trac-

lo. Sí, governem corrent el risc de no sortir reelegits perquè no fem política pensant en les properes eleccions.

Quins són els grans projectes que tireu endavant al llarg de l'any i mig que us queda de mandat?

Hi ha molta gent que ens està acusant de pensar només en els grans projectes i descuidar el dia a dia, quan en realitat penso que no és cert. Però certament al llarg d'aquest any i mig que tenim per endavant és quan hem de fer els grans projectes perquè per una qüestió de planificació pressupostària així ho hem triat. El gran projecte d'aquesta legislatura és la zona del Puig del General. Pel que fa al futur Centre Cultural, per exemple, ja hem aconseguit tres subvencions: dues per la biblioteca i una per tots els accessos del centre. És un projecte car però en cap cas una obra faraònica, tal i com ens havia criticat alguna vegada la Montserrat. Si aboquem tants esforços en aquest projecte és perquè hi trobem moltes raons: la necessitat de renovar la biblioteca actual que ha quedat absolutament petita; l'oportunitat d'aprofitar la reforma del CEIP Lacustària per tenir un nou espai públic, que serà la plaça que quedarà entre l'entrada de l'escola i el Centre Cultural; l'ordenament de la necessitat per tenir un seguit d'espais on fer activitats culturals, que fins ara hem hagut d'anar

"Veig molt bona sintonia entre Montserrat Pla i els representants de CiU".

tar a tothom per igual. Podem posar com a exemple el cas del Mas Roig, una gent que des del punt de vista ideològic té molt en comú amb l'Entesa i amb qui hem acabat com hem acabat. En aquest aspecte crec que no som gota sectaris.

Per tant no governeu per ser reelegits.

Governem fent el que pensem que hem de fer i procurant no passar per sobre de ningú sense abans escoltar

improvisant; donar un espai a l'Associació d'Astronomia; en millorarem els accessos fent el carrer Lleó molt més ample... El projecte és ambiciós, important i ens resol molts altres aspectes. L'espai que ara ocupa la biblioteca, per exemple, serà un espai on s'hi podrà traslladar bona part dels serveis de l'ajuntament, on no hi queda espai material per res més.

A banda del Centre Cultural, hem abordat altres inversions com: els

accessos al dispensari (és a dir: pavimentació, accés de vianants i vehicles, renovació de l'enllumenat d'aquella zona...); el Nucli Antic, que és un tema sobre el qual portem molt temps treballant (fent el Pla Especial de Protecció del Patrimoni i el Pla Especial del Nucli Antic, que regulen i marquen les regles de joc per construir i rehabilitar el Nucli Antic, dient-ne també els elements arquitectònics que cal preservar) i sobre el que ja hem encarregat un projecte per reurbanitzar-lo i reordenar-lo. Els carrers estan deteriorats, certs serveis també i volem evitar que s'acabi convertint en un *ghetto*. Aquesta tendència no és exclusiva de Llagostera. El barri antic es va deshabitant, s'abandonen els habitatges, l'ocupa gent amb un nivell adquisitiu més baix i acaba convertint-se en la part més degradada del municipi. Nosaltres volem evitar aquesta situació i som els primers que hi hem d'invertir. El Nucli Antic pot arribar a ser, com hem demostrat amb la Fira del Bolet, un atractiu del poble. El projecte està fet, ara hem aconseguit les primeres subvencions importants i aviat podrem fer-hi millores destacables.

Un altre projecte és el del teulat de l'Església. Vam buscar el finançament, vam forçar tant com vam poder i finalment vam firmar un conveni a tres parts: Diputació-Bisbat-Ajuntament de Llagostera.

Evidentment hi ha altres projectes que estan en estudi o apunt d'aprovar-se. N'avanço un: millorar les instal·lacions del camp de futbol. En concret, fer un camp de gespa artificial. Ja ens ho havíem plantejat a inicis del mandat però vam descartar-ho pel seu alt pressupost. Ara, des de la Generalitat, sembla que se'n garanteix un cert finançament i per això comencem a veure factible fer una remodelació d'aquestes dimensions.

Parlem del futur: finalitzat el mandat, l'Entesa seguirà existint?

No ho sé. A nivell personal penso que sí, que l'Entesa és un projecte molt vàlid. La gent d'esquerrres sovint admetem que ens mirem massa el melic i no ens posem d'acord amb gent que no estan tan distanciats de nosaltres. L'Entesa ha acabat amb això. Al llarg dels sis anys que duem al govern hi ha moltes coses que hem fet

l'Entesa tira o no tira endavant.

Suposem que l'Entesa sobrevisqui. Fins a quin punt es trobarien a faltar els vots socialistes?

Està per veure. La Montse i uns quants més han decidit fer una llista de cara a les properes eleccions, però aquesta decisió no inclou tots els votants socialistes. Veurem quants dels que fins avui han votat més o

"Montserrat Pla és una persona partidista".

de nou, però el que la gent no ens valora és tot el que no hem permès fer. Parlo de les pressions de promotors per construir un golf, un hotel, una nova urbanització, una instal·lació geriàtrica... Tot això, amb un altre govern, potser hauria pogut trepitjar el nostre poble i per això el meu desig que el projecte de l'Entesa no acabi amb aquest mandat.

Una altra cosa és que la gent que es posa al davant representat aquest projecte no té perquè ser la que hi ha ara. Igual com vam renovar-nos després dels primers quatre anys, també caldria ara una nova renovació.

Continuen vives les ganes de mantenir-te lligat a la política local?

Ara mateix continua estant il·lusionat a nivell personal amb el projecte de l'Entesa. Crec que ens queda molt per fer, que hi ha molt a millorar, a canviar... Malgrat el que ara estem fent, que segurament és poc en comparació amb el què voldríem, hi ha tot un futur per desenvolupar i que necessita de la complicitat de la gent. El fet que jo continuï o no, no depèn només de mi, sinó de tot el grup, de si

menys fidelment al PSC els segueixen donant la confiança. Jo he parlat amb molta gent que sé que són votants socialistes i que m'han reconegut que continuen considerant vàlid el projecte de l'Entesa. Dependrà de moltes coses i hi ha molts interrogants per aclarir.

Veus possible un pacte a les properes eleccions entre CiU i PSC?

A nivell de poble tot és possible. Si es primen els interessos del poble i no dels partits, acaben decidint les relacions entre les persones. Ara mateix et diria que sí perquè veig molt bona sintonia entre la Montserrat i els representats de Convergència. De fet, es porta millor amb ells que amb la gent de l'Entesa.

Text i fotos: Eduard i Lluís Comas

Tot per als seus animals de companyia

* Peixos

* Ocells

* Gàbies

Carrer Comte Guifré, 21
Telèfon: 972 83 03 21
17240 LLAGOSTERA (Girona)

* P. RABASEDAS - M. BOADELLA, C.B.
CONFECCIONS - GÈNERE DE PUNT
LLENCERIA - CORSETERIA
ROBA DE CASA

Plaça Catalunya, 1 - Local A
Tel. 972 83 05 46
17240 LLAGOSTERA

Soler
mobles i cortines

edit

C. Àngel Guimerà, 6 - Tel 972 83 00 44 - Llagostera

Constructor d'Obres

C/. Músic Aguiló, 3
Telèfon (972) 83 04 17

17240 Llagostera
(Girona)

V.Bruguera 7
17240 Llagostera Girona

Tel 972 83 07 45

D'SPORTS

Pl. Campmany, 6 . 17240 Llagostera . Tel: 972 83 00 02

Transports

JAPIC PETIT, S.A.

TRANSPORTS INTERNACIONALS I NACIONALS

Carrer Girona, 18 - Tèls. (972) 83 03 04 - 80 52 57 - FAX 83 05 55
17240 LLAGOSTERA (Girona)

MALCA pintors
l l a g o s t e r a

pintura decorativa i estucs

Mateu Font Plana
Albert Font Valenti

Tel. 972 83 03 31 / 636 81 95 01

C/Costa Brava, 44 17240 Llagostera (Girona)

Entesa per Llagostera

Nova remodelació del cartipàs municipal: Montserrat Pla queda com a regidora sense delegacions específiques, Josep Sanchez assumeix sanitat, Rafel Villena serveis socials i Toni Navarro és nou tinent d'alcalde. Lluís Postigo assumeix la presidència de la residència geriàtrica Josep Baulida.

En la darrera assemblea de l'agrupació d'electors, celebrada el passat dia dos de setembre, es van posar de manifest les desavinences existents en el si de l'equip de govern. D'una banda Montserrat Pla i de l'altra la resta de regidors. La primera els recriminava que l'han anat deixant de costat i que en realitat hi ha "certs interessos" per què el PSC deixi el govern. Els segons li retreien que va per lliure i que massa vegades no ha estat lleial al projecte, a l'agrupació d'electors i al mateix equip de govern.

Malgrat els diferents intents per trobar solucions finalment l'única possible ha estat la de formar una pinya entre els regidors que creuen en l'Entesa i en la vigència del seu programa electoral.

Com va quedar clar a la darrera reunió estem parlant d'un problema estrictament personal, de relació personal, i per tant s'equivoca qui pensi que al darrera hi ha una estratègia per apartar el PSC de l'Entesa. És més, en aquella reunió també va ser unànime el prec dirigit al PSC per tal que desisteixi en la seva voluntat, anunciada públicament, de presentar-se en una

llista pròpia a les properes eleccions municipals.

Quan, ara fa tres anys, les agrupacions locals del PSC, ERC i ICV van acordar promoure i reforçar l'Entesa, van decidir integrar-se amb un munt de persones independents en una agrupació d'electors, no pas fer una coalició de partits. Aquest projecte el considerem totalment vigent i continuem comptant amb els militants i simpatitzants socialistes com un ingredient imprescindible en el present i el futur de l'Entesa. Tant és així que, entre les gestions fetes per superar la crisi que hem viscut, es va plantejar el relleu de la Montserrat Pla per la Dolors Deu, i que davant les seves negatives es va optar per deixar la Montserrat Pla dins el grup municipal de l'Entesa però sense delegacions específiques.

Així, la presidència de la residència J. Baulida quedarà a mans de Lluís Postigo, la regidoria de Serveis Socials passarà a mans de R. Villena que ara duia solidaritat i cooperació i la de sanitat a J. Sánchez que n'ha estat el responsable fins el passat febrer. La tinença d'alcalde, que fins ara ocupava

Montserrat Pla, passarà a mans de A. Navarro.

En aquests moments cal que ens concentrem en la molta feina que ens queda per fer, i no hi ha millor manera de fer-ho que amb cohesió. Hem de fer front a l'any i nou mesos que queden d'aquesta legislatura sense que hi hagi fissures, sense que ningú qüestionï ara projectes planificats en la passada legislatura, sense que ningú estigui més pendent de les properes eleccions municipals que de les tasques de govern.

Entesa per Llagostera

**IMPREMTA
NONELL**

TEL: 972 830 045 C/ CONCEPCIÓ, 27
FAX: 972 805 494 17240 LLAGOSTERA

*Dietètica,
Herboristeria
Cosmètica natural*

la natura

*Passeig Pompeu Fabra, 46 - Llagostera
Tel. 972.80.56.43 - 972.83.10.39*

**ASSESSORAMENT
ADMINISTRATIU - COMPTABLE
FISCAL - LABORAL - FINANCER**

**PLANIFICACIÓ I GESTIÓ INTEGRAL
PER EMPRESES**

**ADMINISTRACIÓ I VENDA
DE FINQUES**

**CORREDORIA
D'ASSEGURANCES**

Carrer Alvarez, 10 baixos - Ap. Correus 60
17240 LLAGOSTERA
Telf: 972830229 - Fax: 972805722

Rambla Vidal, 39 1r. B - Ap. Correus 47
17320 SANT FELIU DE GUÍXOLS
Telf: 972320767 - 972321076 - Fax: 972820369

Carrer Teulera, 39 baixos
17246 SANTA CRISTINA D'ARO
Telf: 972837165 Fax: 972837551

Centre d'Estètica Ma Assumpció Llobet

Tractaments estrella:

FOTODEPILACIÓ: la depilació definitiva sense dolor.

LPG: El tractament reductor, anticel·lulític i reafirmant.

THERMAFINE LIFT: la novetat antiarrugues sense cirurgia.

C/ Almogàvers, 22
17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 83 01 47

PEUGEOT

GARATGE EMILI ROGET
AGENT OFICIAL PEUGEOT

TALLER, RECANVIS I VENDES

Ctra. Girona - Sant Feliu de Guíxols, Km 13. Tel. 972 83 01 67 - Fax 972 83 04 60 - 17240 LLAGOSTERA

Fets bèl·lics a Llagostera

L'any 1814, els exèrcits napoleònics són expulsats d'Espanya i el legítim rei espanyol Ferran VII (avantpassat de l'actual rei), que havia abdicat anys abans obligat per Napoleó, tornà a ocupar el tron. En aquelles dates, el país estava dividit en dos grans blocs ideològics: per una banda els absolutistes, partidaris que el monarca posseeixi el poder de forma dictatorial i la gran influència de l'Església en la societat (el règim que proposaven era molt semblant al del general Franco), vivien sobretot a les zones rurals i a les muntanyes; per altra banda, existien els liberals, gent que volia reduir la influència de l'Església en la societat, treure el país i els seus habitants de la situació de subdesenvolupament en el que es trobaven respecte Europa, i fer que el monarca comparteixi el seu poder amb la cort espanyola. Al seu costat estaven les zones urbanes i la costa.

Encara que els liberals esperaven que el rei es posaria al seu costat, aquest ordenà una brutal persecució contra ells i s'establí en l'absolutisme més absolut. Però amb el temps anà moderant-se, cosa que desagradà els absolutistes més radicals.

Morí el 1833 i com que la seva filla, Isabel II, només tenia tres anys, governà en nom seu fins que tingués la majoria d'edat, la seva dona Maria Cristina, la qual va atraure els liberals per conjurar una amenaça greu. Amb el suport dels absolutistes, el germà del seu marit, Carles Maria Isidre, li declarà la guerra per poder ocupar el tron d'Espanya. A partir d'aquell moment els absolutistes foren coneguts com a carlins.

Els carlins efectuaren tres guerres, la 1a Guerra Carlina (1833-1840), la 2a Guerra Carlina (1846-1849) i la 3a Guerra Carlina (1872-1876), i van fracassar en totes.

El 1874, la gent de Llagostera protagonitzà un intent de defensa davant l'avanç dels carlins, i això es el que ara explicaré.

L'any 1872, governava el rei liberal Amadeu I, després que el 1868 (Revolució de Setembre) s'hagués expulsat el corrupte govern d'Isabel II; el pretendent carlí Carles VII, descendent de Carles Maria Isidre (Carles V), li declara la guerra. El rei, fart de l'anarquia imperant en el nostre país i de les picabaralles, abdica el 1873; les Corts, decideixen proclamar la Primera República Espanyola, però aquesta accentuà l'anarquia del país.

En aquells moments, Llagostera era una prospera vila gràcies a la creixent indústria del suro. Era una ferma partidària de les idees republicanes, ja que hi ha una petita classe rica (burgèsia) gràcies a la indústria, i aquesta sol ser més partidària de les idees més progressistes. En el camp i la muntanya, la situació era diferent ja que els terratinents (Can Codolar, Can Vidal de Llobatera, etc.) eren partidaris de l'absolutisme per poder mantenir el seu estil de vida. Es respira un ambient de guerra civil.

El 1874, els de Llagostera van saber que en Savalls, un dels millors comandants de l'exèrcit carlí recorria les terres de l'Empordà exigint per cada poble on passava un tribut, que li donaven sense resistències.

Enfadada per aquella passivitat, Llagostera decidí que plantaria cara als carlins. A la torre que hi ha mig clavada a l'Ajuntament, hi posaren una *culebrina*, un canó petit, que havia servit durant la guerra contra els francesos; la part de *reramur* es fortificà; als carrers que donaven a les afores, hi construïren parets al final; convertiren el campanar en una potent torre de guaita; una torre de la muralla la reforçaren, i a l'actual sector que hi ha entre la plaça de Catalunya i el passeig Pompeu Fabra, hi feren un seguit de barricades. Tots els homes del poble s'armaren com pogueren, amb escopetes de cacera, sabres d'alguna antiga guerra, el ganivet de tallar el pa;

en resum, com pogueren.

Si un s'hi fixa bé, a la paret de la torre menor de l'església, encara s'hi veuen les marques d'una antiga edificació. Es aquí on l'exèrcit d'aficionats armat al poble hi establí el "cuartelillo", com ho deien ells, on hi havia el "cuerpo de guardia", una dotzena de milicians, que amb un caporal cada vint-i-quatre hores rellevaven la guàrdia.

Posaren uns quants sentinelles a diferents llocs del poble, entre ells el campanar, ja que des d'allà es veu tota la rodalia.

Després de diverses falses alarmes, un dia Savalls arribà a Llagostera. Com que provenia de Tossa de Mar, passà per la muntanya de la Ruirà i

Anvers i revers, d'una moneda de la primera república.

acampà amb el seu exèrcit (uns 1800 homes entre infanteria normal i d'elit, dos esquadrons de cavalleria i vuit canons) a Can Vidal de Llobatera, els amos de la qual convidaren a sopar Savalls i el seu estat major. En el sopar, li digueren que Llagostera lluitaria contra ells. Si no hagués estat que els amos de Can Vidal el convenceren que no atacés la vila immediatament, però, ell hi envià dos exploradors. Eren en Ros i en Pep Cuera, de Llagostera. Entraren per l'actual plaça de Catalunya i s'internaren a la vila fins arribar a l'actual plaça de la Llibertat, on ara hi

ha la biblioteca municipal. El poble semblava desert, no veieren ningú, per mirar d'atraure l'atenció destrossaren l'estàtua d'un gall que hi havia al mig de la plaça, però Llagostera continuà semblant un poble fantasma. Tement haver caigut en una trampa, anaren a informar el seu superior d'aquest fet, i ell ordenà l'atac.

Quan l'exèrcit carlí arribà a Llagostera ningú s'hi oposà, ja que només hi trobaren dones i nens, cap home. Al cap d'una estona, aparegué l'alcalde Sala, que era l'únic home que quedava i explicà el que havia succeït. Els

llagosterencs, veient que l'empresa era arriscada, i en cas de derrota podia ser que Llagostera fos aniquilada, havien decidit anar a entregar el seu armament al *cuartel* de carrabiners de Sant Feliu de Guíxols.

Pau Turón

Bibliografia:

MAS, Rafael, *Coses de Llagostera*, 1948

FEM CAGAR EL TIO'!

El rentat manual de Llagostera

l'última tecnologia aplicada al rentat

rentat d'interior + exterior

rentat d'interior + exterior + tapiceries

especialitzats en tapiceries de pell

www.sague.com

reparació de cotxes

maquinària agrícola

maquinària de jardineria

reparació de furgons

maquinària de pavimentació

www.sague.com

IMPREMTA
Rodas
OFFSET
TIPOGRAFIA

Camprodon, 24
Tel. i Fax : 83 02 10
LLAGOSTERA

Combustibles
Robert Badosa

Tel. 972 83 02 11 Mòbil 686 331 570 Fax 972 83 00 92
C/. Panedes, 35 17240 LLAGOSTERA

Granja

Especialitats en:
Xocolates, Cremes, Entrepans ...

Dolors Carreras

Joan Maragall, 10
Telèfon 80 54 37

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Transports

PAYRET

Servei diari a Barcelona

C. Cantallops, 2
Tel. 972 83 02 56
17240 LLAGOSTERA

A Barcelona:
C/ Pamplona, 62-64
C/ Àlaba, 51

CENTRES CESMAR

MEDICINA FISICA I REHABILITACIO
Especialitzats en el tractament del dolor

CESMAR LLAGOSTERA

R. Casademont, 2
17240-Llagostera(Gi)
tel- 972 83 02 02

CESMAR BARCELONA

Tarragona, 177
08014-Barcelona
93 325 48 53
e-mail info@cesmar.es

CESMAR MADRID

Torrelaguna, 63
28027-Madrid
91 403 19 07

La llibertat d'expressió

La entrega de placa durant el sopar de comiat del personal del geriàtric.

El dret a poder comunicar als altres les nostres opinions, el dret a poder-les debatre amb llibertat i contrastar-les amb les opinions alienes, el dret a dissentir, a argumentar el teu punt de vista, a escoltar, a aprendre dialogant..., en una paraula "el dret a viure en democràcia" ha esdevingut el principi bàsic de la nostra convivència. És un dret assolit després de l'esforç de moltes generacions que han lluitat posant en risc les seves vides per defensar la llibertat.

Però malauradament, per alguns, la "llibertat d'expressió" és només un conjunt de paraules, això sí, paraules que molt sovint utilitzen com a punt de referència en diàlegs, discursos i argumentacions, però que en boca seva es converteixen en paraules buides, ja que no hi ha correspondència entre el que diuen i el que fan —diuen que defensen la "llibertat" i actuen dictatorialment.

Com esmenta el refrany "per les seves obres els coneixeràs", no pas per les seves paraules. El que realment defineix una persona és el que fa i no pas el que diu.

Fa poques setmanes hem viscut un fet que exemplifica el que acabo d'explicar: el nostre alcalde, en nom de l'equip de govern, ha destituït la Montserrat Pla de totes les funcions que exercia en el govern municipal i entre les raons que s'han esmentat figura el fet que no estava d'acord en la conveniència d'algunes de les actuacions que vol portar a cap l'equip de govern. On és la llibertat d'expressió? *No serà valorant les diferents aportacions de cadascú que podrem trobar, entre tots, el millor camí per Llagostera?* Com podrem conèixer les diferents propostes si les fem callar?

Per fer entenedora la seva decisió ha utilitzat l'analogia amb un matrimoni en què quan ja no hi ha "química" en la parella, una de les parts decideix trencar la convivència. Aquesta analogia no es vàlida i representa una mostra més d'"autoritarisme". En un matrimoni conviuen dues persones per la decisió voluntària i lliure d'aquestes persones i per tant també tenen la llibertat de deixar la vida en comú si un o, tots dos, ho consideren adient. Però la "convivència política" de l'Entesa se sustenta amb els vots dels ciutadans i trencar-la unilateralment és una falta de respecte als principis bàsics de la democràcia.

Durant dos anys he tingut el goig de formar part de la junta de la residència geriàtrica, he col·laborat en aquest *Butlletí* en diferents ocasions en nom de la junta i fent arribar la veu dels nostres grans. La Montserrat Pla ha estat la presidenta d'aquesta junta constituïda per representants polítics, ciutadans i professionals, i des del moment que

es va constituir es va acordar unànimement oblidar qualsevol interès polític o personal per vetllar, tots junts i exclusivament, pel bé dels residents. Els projectes, els problemes, les necessitats del dia a dia, les possibles millores es debatien entre tots. S'escoltava tothom, es tenien en compte totes les propostes, es valoraven i es decidia entre tots. La "llibertat d'expressió" a la junta del geriàtric ha estat un fet.

De ben segur que no s'han solucionat tots els problemes, la residència creix constantment, cada vegada els residents són més dependents i apareixen problemes nous, però el que sí que puc dir és que s'hi ha posat la millor voluntat per part de tots. També cal saber que la Montserrat ha dedicat moltes hores a fer costat i ajudar el personal que hi treballa en la resolució dels problemes quotidians que es presenten inesperadament i als que s'ha de donar resposta ràpida pel bé dels residents. No és doncs d'estranyar les mostres d'afecte, agraïment i suport que ha rebut del personal des que es va fer pública la notícia. Una d'aquestes mostres, unes pancartes, no van agradar i argumentant "la necessitat de ser professionals" es va invitar a treure-les i, diu el nostre alcalde que lliurement, així es va fer. Quan unes treballadores d'una entitat municipal reben una invitació d'aquest tipus de l'alcalde es troben en situació d'escolir en llibertat?

La decisió de cessar la presidenta del geriàtric s'ha pres unilateralment sense tenir en compte la part afectada, la residència geriàtrica, i per tant es fa difícil de justificar que s'hagi pres pensant en el bé d'aquesta.

Marma

Decoració i regals

Pl. Catalunya, 8
Tel. i Fax 972 83 07 95 17240 Llagostera

Construccions J. Oliveras 47 S.L.

Trav. Plaça Barceloneta, 16 Mòbil 659 83 12 52
Tel. 972 83 09 82 17240 LLAGOSTERA

nova **Collvi s.l.u.**

Importació de cereals
JOSEP VIÑAS COLL

TELF. 972 83 10 11 C/ Camprodon, 12 - Apartat 49
FAX: 972 80 54 53 17240 LLAGOSTERA (Girona)

LAMPISTERIA

J. FA

Passeig Pompeu Fabra, 49
Telèfon 972 83 03 64
LLAGOSTERA

Composicions florals
Rams de núvia - Ceràmiques
Servei a domicili

VENDA DE LLENYA

Miquel Rissech i fill s.c.

SERVEIS FORESTALS I VENDA DE CARBÓ VEGETAL

Ricard Casademont, 46
www.lasgulas.com/rissech

Tels. 972 83 05 72 - 972 83 03 08
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Perruqueria
i
Estetica

COMAS

C/. Joan Maragall, 36
Telf. 972 83 03 17
17240 LLAGOSTERA

SERRALLERIA CASTELLÓ-MARTÍ, S.L.

C/. Ponent, 1-3
17240 LLAGOSTERA - Girona
Tel. 972 83 06 27 - Fax 972 83 10 65
email: castellomarti@telefonica.net

Aluminier TECHNAL

De Nador a Llagostera

És una col·laboració que ens fa arribar el GRAMC i prové d'una de les parelles lingüístiques que aquesta organització ha promocionat al nostre poble i que tenen per objectiu millorar l'aprenentatge de la llengua per part de les persones que arriben d'un altre país i afavorir la seva integració a la nostra cultura, la qual cosa els obre possibilitats professionals i d'amistat en nous cercles socials.

El col·lectiu de redacció

L'hivern del 1978, vaig deixar anar el meu primer plor en un poble camperol de Marroc. Sóc la segona de set germanes. Per a la meua mare cada nou embaràs podria haver estat l'últim si hagués nascut un nen, però Déu no ho va voler i ella ho va intentar fins que va dir prou. Amb les meves germanes i els meus pares he compartit la major part de la meua vida, tot i que el meu pare se'n va anar a buscar feina a Nador i nosaltres ens vam quedar soles durant un temps.

Als set anys començo a anar a l'escola i visc una infantesa com la majoria dels nens del Marroc; no puc dir que fos dolenta però tampoc va ser feliç. Després de divuit anys d'estudiar molt, aconsegueixo la meua Llicenciatura en literatura àrab, a la Facultat de Literatura de la Universitat Mohamed I a Oujda, l'any 2003. Quan acabo, em trobo com enmig d'una rotonda amb moltes sortides per poder agafar, però cap que em complaig de veritat. De fet, tinc ganes de continuar estudiant, més que no pas de quedar-me a casa. Sempre havia tret bones notes i somiava en un futur com a professora, amb una bona feina en el meu país, però res d'això es podrà fer realitat. M'apunto per entrar a fer magisteri, però tot i passar la prova escrita, quan haig de passar l'oral no m'accepten. Això es repeteix durant dos anys. Al Marroc compten molt els contactes; jo només compto amb el que he estudiat, i sembla que no n'hi ha prou... I aquí comença el meu patiment. En el camí de retorn cap a Nador penso: què faré? no tinc sort en els estudis, ja tinc vint-i-cinc anys, no puc esperar que el meu pare em mantingui...

Amb el camí dels estudis tallat al final decideixo casar-me. Jo vivia des de feia temps una història d'amor tan forta que no he pogut deixar-la i els

meus pares, tot i estar-hi en desacord, no van tenir més remei que acceptar-ho. Ell ja viu a Catalunya, m'envia diners per pagar-me cursos d'ordinador, de castellà... Ve al Marroc l'estiu del 2004 i jo li dic que me'n vaig amb ell, no m'importa què dirà la gent. Quan veig que és impossible anar-me'n legalment, decideixo pagar el que faci falta. Ell coneix un grup de persones que saben com fer-ho, però fan falta molts diners: 7.000 euros. Haig de demanar un préstec però sóc feliç.

El 13 de desembre de 2004 és l'última nit que estic amb la meua mare i no la podré oblidar mai. El meu pare és l'últim de saber-ho per por que no m'ho deixi fer. Dic adéu a tota la família, però amb els ulls tancats. Estic agafada al meu marit, només faig que plorar. Dic adéu a tots els somnis al meu país. Comença el meu viatge cap a Espanya, però primer s'ha d'anar a Tànger. Després d'estar cinc dies a Tànger, a les quatre de la matinada intento pujar al vaixell però l'intermediari em diu que hi ha un control. L'endemà a les set del vespre ho provo altra vegada amb el mateix intermediari i separada del meu marit que em segueix en un altre taxi. Ara sí que entro fàcilment. M'assec en un dels seients i em pregunto: per què ho has hagut de fer? Em sento com si algú em persegüís. Pujo a la terrassa i veig molta gent que intenta entrar i tinc la sensació que tothom vol marxar del Marroc i deixar Mohamed IV, sol, amb la seva dona i els seus ministres carregats de diners. Quan miro el port veig el meu marit que entra i de cop em sento feliç. Penso que tot és fàcil amb diners, no calia haver gastat temps i diners en estudiar, no m'ha servit de res. És el que em ve al cap en aquell moment.

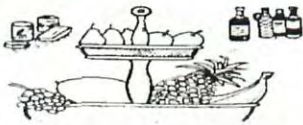
Al cap de tres hores arribo a Alge-

cires. Porto un passaport fals. Tot i que tinc molta por i el meu cor bateja molt fort, no ho puc demostrar, haig de passar inadvertida. A la duana imito els altres passatgers. Dono el meu passaport, el policia mira la foto, em mira i diu: "Passa". Un sospir! Busco una cabina de telèfon per trucar a la mare. Em trobo entre dos sentiments, la felicitat d'estar amb el meu marit a l'Espanya que tant havia somiat i la tristesa d'haver deixat allà la meua estimada mare.

El meu primer destí és Barcelona. Ens acullen uns amics. Intentem buscar un pis de lloguer però els preus són desorbitats. Decidim anar a viure amb uns oncles meus a un poble de la Costa Brava però, necessitem més intimitat. Tot i així encara no ho hem aconseguit. Actualment vivim en un pis compartit amb dos nois més, això la meua família no ho entén i no em volen venir a visitar. Quan arribo a Llagostera no conec ningú. Necessito buscar alguna cosa per fer. Diàriament surto a buscar feina, gent per poder parlar, alguna cosa per estudiar... Per sort, al cap de poc temps conec gent que m'ajuda. Començo la tramitació dels papers, m'apunto a classes de català, formo una parella lingüística, assisteixo a un taller de cosir, trobo una feina i sobretot faig amics que m'ajuden a no sentir-me sola. M'he sentit acollida fins al punt que dues senyores, molt estimades per mi, em diuen: "Ets la nostra filla".

Avui m'acaben de donar una bona notícia: "Ja tinc els papers!". Ara podré trobar una feina millor o continuar els estudis. He aconseguit alguns dels meus somnis. Sóc feliç. M'agradaria donar les gràcies a totes les persones que m'han ajudat. Mai les oblidaré.

Fruites i Queviures

CAN MADÍ

c/. Almogàvers, 8 - Tel. 972 83 00 98
17240 LLAGOSTERA

Carns i elaboració d'Embotits i preparats Casolans

CODINA

Plaça Catalunya, 13 - Tel. 972 83 01 91
LLAGOSTERA

FORN DE PA - PASTISSERIA ANTONI GARCIA

EL NOSTRE PA DE CADA DIA

C/. St. Feliu, 17 - Tel. 83 05 01
LLAGOSTERA
R.S.I. 20.18.159 GE

CRYODERM

Nou avenç tecnològic per tractar les diverses
alteracions estètiques

Introducció de productes
actius cosmètics, sense
necessitat d'agulles, per
a l'eliminació de:

- Cel·lulitis
- Acumulacions adiposes
- Arrugues
- Flacciditat
- Deshidratació

Maxima eficàcia

Sense efectes adversos

Sense dolor

Si guis quina sigui la teva elecció, a Donna's Esteticistes (Dolores Pico) obtindràs uns
resultats òptims des de la primera sessió, tant en tractaments facials com corporals.

Donna's Esteticistes, Comte Guifré, 11, 972 83 14 44, 17240 Llagostera

Disseny gràfic: Patricia Troy

EXTINTORS SERGIFOC S.L.

Venda i manteniment d'extintors
i tot tipus de materials
contra incendis

c/. Camprodon, 32
17240 LLAGOSTERA
N.I.E B-17.617.382
Tel./ Fax 972 80 52 59
Mòbil 607.700.935

Més enllà d'un adéu

Un company esdevé germà,
un sol clam esdevé clamor,
cada mà troba una altra mà,
el poble esdevé força per lluitar.

Els Esquirols

Dins els límits comarcals d'Osona, al nord-est de la plana de Vic, trobarem el poble de l'Esquirol. Aquesta localitat situada al cor del Collsacabra s'origina, diuen els historiadors, al segle XV, i a mig camí de l'aleshores transcorregut trajecte Vic-Olot. L'any 1743, quan l'església de Corcó es trasllada al municipi, aquest pren la doble denominació (avui encara vigent) de L'Esquirol-Santa Mª de Corcó.

En aquest indret del país, posseïdor d'una bellesa tristament desconeguda per a molts catalans i catalanes, hi nasqué, a finals dels seixanta, un grup de música especial, diferent. Ho demostra el fet que, malgrat complir-se ja vint anys de la seva renúncia als escenaris, les seves melodies segueixen vives, encara avui, en nombrosos cançoners, convertides en banda sonora de moltes vetllades, acampades i lluites populars. Ells han ajudat a difondre, de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó, un missatge dels que mai caduquen: estimar les persones, identificar-se amb la terra, demanar justícia i defensar la llibertat. Al llarg

d'aquest any 2005 s'han celebrat nombrosos actes d'homenatge a Esquirols. Igualada, Manresa, Barcelona, Casserres, Sant Sadurní... tots esgotant les entrades, aconseguint un èxit irrefutable, però paradoxalment silenciats pels grans mitjans de comunicació. Queda clara, doncs, la raó d'aquest escrit, d'aquest agraïment a Esquirols per la seva obra i el seu llegat.

La història comença l'estiu de 1968. Un seguit de joves que exerceixen com a monitors al grup d'esplai de l'Esquirol, acostumats a escenificar acudits i contes a la mainada, a cantar-los en català prenent sempre com a referència el Grup de Folk, decideixen endinsar-se a l'aventura de formar un conjunt musical. Després d'intensos mesos d'assaig, arriben les primeres actuacions: el debut al poble, Roda de Ter, la Gleva, Folgueroles i també, evidentment, altres racons de la comarca. Més endavant, Esquirols començarà a moure's pel Ripollès, el Bages, el Berguedà i l'Anoia. A poc a poc aconsegueixen reunir a cadascuna de les seves actua-

cions un públic fidel que els empeny a enregistrar, l'any 72, el seu primer disc. Porta per nom *Cants al vent* i, a través d'un escrit, deixen clars els seus propòsits i les seves intencions com a grup: «(...) no ens hem pogut estar de dir-ho, ara que hem trobat ocasió per fer-ho. Qui hagi sentit la necessitat d'allunyar-se muntanya amunt amb la motxilla a l'esquena, qui hagi gaudit del darrer pas, qui hagi tingut por, qui hagi sentit la veu d'una harmònica en el silenci ple de la nit... entendrà el perquè d'aquestes cançons.»

En uns moments històrics en què està de moda enfonsar l'escultisme, els titllaran d'escútics, kumbaiàs i xirucaires. Les crítiques, però, eren llençades per una minoria. Tres anys més tard arriba el seu segon treball, amb què aconseguiran patentar un estil propi i consolidar-se definitivament. Cançons com *Fent camí* -que dona nom al disc-, *Arrels* o *Conte medieval* arribaran, ràpidament, a graus de popularitat impensables. La rotunda evolució ens porta, el 1977, el tercer àlbum. *Colze amb colze* suposa un salt important tant a nivell tècnic com qualitatiu. D'aquest conjunt de noves melodies vull destacar-ne una titulada *Al banderer de la pau* i que, en aquells moments, Esquirols dedica a Lluís Maria Xirinacs per la seva lluita per l'amnistia dels presos. Per tot el que aquest patriota incansable i

Vista preciosa del Collsacabra.

modèlic ha patit en mans de la justícia espanyola al llarg de les darreres setmanes, considero oportú ressaltar-ho.

Un any després, el grup ens obsequia amb *Licor d'herbes bones*, el quart disc. Hi destaquen cançons com *Mots*, *Maika* i *Maria*, aquesta última homenatjant la figura del gran Xesco Boix, pioner de l'animació al nostre país que va deixar-nos a l'edat de 38 anys, després d'un tràgic accident.

Un 14 de juliol de 1979, sota el lema *Visca la Terra*, Esquirols juga a casa un partit molt especial. Celebren un concert contrari a les extraccions d'urani que en aquells moments amenaçaven el Collsacabra. També van actuar-hi, entre altres, Quico Pi de la Serra, Maria del Mar Bonet, Pere Tàpies i Jaume Sisa. I aquell dia va escoltar-se, per primera vegada, la cançó *Torna, torna Serrallonga*; ara ja, tot un clàssic. El cinquè disc prendrà el nom d'aquest *hit*, convertint-se en una valenta proclamació dels principis ecologistes i en una defensa afe-rrissada de la comunitat nacional. Amb aquest, seguiran fermes en el seu camí ascendent fins arribar a l'any 82, en què publiquen el, fins ara, darrer

disc del grup. *Com un anhel* esdevé una mostra de la qualitat vocal, instrumental i literària que han anat forjant durant més d'una dècada de carrera. Portaran aquesta últim treball i les seves melodies de punta a punta dels Països Catalans.

Seguiran actuant, col·laborant, assajant, composant plegats nous projectes musicals (s'estava coent un nou disc titulat *Cançons de la lluna al barret!*) fins al moment del sobtat adéu. Serà un diumenge d'abril de 1986. Camí de l'ermita de Sant Corneli, Joan Crosas, líder indiscutible del grup, anuncia a la resta la impossibilitat de continuar per qüestions professionals. Això, unit a la també confirmada baixa de Dolors Roca acaba desembocant en la dissolució d'Esquirols. De cop i volta. Sense concert de comiat ni comunicat oficial.

Aferrats a la convicció que *cada dia és un nou pas*, el passat 9 de setembre va finalitzar la campanya *Torneu, torneu Esquirols* promoguda, al llarg de tot un any, per l'Associació Cultural L'ateneu.org. S'hi han adherit més de 1300 persones, s'han organitzat *Esquirolades* arreu del territori, s'han reeditat en millors condicions sonores totes i cadascuna de les cançons del grup en qüestió i, el més important: s'ha donat a conèixer l'aportació d'Esquirols a generacions

com la meua, els joves i les joves que vam néixer després del seu comiat l'abril del 86 i que massa sovint hem de remoure cel i terra per poder saber un xic més sobre la nostra cultura i la nostra història. I és que *més enllà d'un adéu*, d'un "fins sempre" en el cas d'Esquirols, seguirà existint gent convençuda que *en aquest país monàrquic queda molt per dir, queda molt per fer*. Els qui sentim un *plany de Sal-ses a Guardamar*, seguirem *fent camí*, clavant *arrels*, *tenint ocells al cap*, *posant el cor en un estel*. Salut i xerri-nola!

*Fes ta festa i que es faci fotre qui no li agradi la festa nostra,
fes ta festa i que es faci fotre, tinguem a casa la festa en pau.*

Apunt

Esquirols eren, són i seran:

Rosa Mª Sadurní
Joan Vilamala
Josep Casadesús
Josep Ma. Font
Joan Crosas
Dolors Roca
Pep Molas
Ramon Estrada

Eduard Comas Blanch
educomas9@hotmail.com

Una de les moltes esquirolades que s'han celebrat al llarg dels darrers mesos.

superAvui

**FRUITES
PUIG**

EL NOM DELS
BONS ALIMENTS !!

**CAN
MUNTANER**

RECADER
JOAN XIRGU CIURANA

Recaderia i paqueteria
de dilluns a divendres,
maí i tarda

Agència a Girona:

Cooperativa de Recaders

Tel. 23 39 61

A Llagostera:

C./ Concepció, 45

Tel. 83 01 57

Mòbil 630 07 33 07

pastisseria i forn de pa
SANT ANTONI

C/. Sant Antoni, 47 Tel. 972 23 18 05 SALT	Rambla Xavier Cugat, 6 - 10 Tel. 972 22 74 90 GIRONA	C/. Perelló, 69 Tel. 972 40 20 77 VILABAREIX
Can Pons - Pompeu Fabra, 29 Tel. 972 83 00 73 LLAGOSTERA	C/. Mare de Déu de la Salut, 33 Tel. 972 23 36 12 GIRONA	

HOME
DONA

PERRUQUERIA
ANTÒNIA

Pg. Pompeu Fabra, 46 1r. • Tel: 972 83 10 76 • 17240 LLAGOSTERA

Rafel Villena i Sànchez

Arquitecte Tècnic

Tècnic Superior en Prevenció de Riscos Laborals

C/ Joan Maragall, 30 - Llagostera 17240

Tel. 972 83 29 46 / 626 49 99 77

Fax. 972 83 18 04 mail: rafelvs@teleline.es

PromaCor

PRODUCTES I MAQUINÀRIA DEL SURO S.A.

C/ Canalejas, 6-8 17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel. 972 80 55 35 - Fax 972 80 57 47

E-mail: promacor@promacor.com - www.promacor.com

FUSTERIA J. CASTELLÓ i FILLS, S.C.

N.I.F.: G-17775792

- Mobles d'encàrrec • Cuines
- Finestres Fusta-Alumini
- Fusteria en general

Av. del Gironès, 36-B • Tel: 972 80 55 75
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Mobles i Fusteria Cateura S.L.

- MOBLES EN GENERAL I A MIDA
- MOBLES DE CUINA
- TAPISSERIA

Exposició i Venda

Carretera de Tossa, 7
Tel. 972 83 09 95

17240 Llagostera
(Girona)

**Pneumàtics
Casablanca S.L.**

Servei de pneumàtics
Nacionals i d'importació
Llantes d'alumini
Cargols Anti Robatori
Recanviats

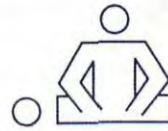

N.I.F.: B-17691130

Tel. 80 50 85
C/ Ramal, s/n

17240 Llagostera (Girona)

Gabinet Terapèutic

TERÀPIES MANUALES
RECUPERACIÓ FUNCIONAL
QUIROMASSATGE DIPLOMAT
QUIROPRÀXIA DIPLOMAT
DRENATGE LIMFÀTIC

RENART - PONT

C/ Mas Sec, 53 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 83 10 07 - Fax 972 83 13 67

La Margarita

Flors

C/ Creu, 1 - Llagostera
Tel. 972.83.02.87

Rams, centres, corones i plantes

**FLECA
MONTIEL**

PAQUITA MONTIEL

c/. La Coma, 1
Tel: 972 - 83 06 38

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

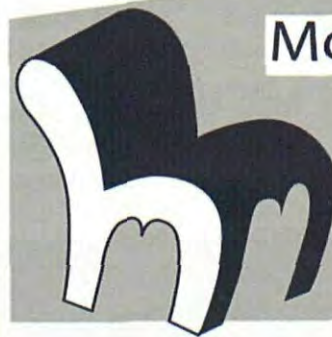
**JOSEP ANGLADA
MANEL MOLINA**

pintura ... decoració

LLAGOSTERA

Tel. 972 80 52 08 - 972 46 35 78

Mobles Mulà

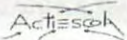
Telf. 972 83 06 60

Crta. C-65 Km 8
17240 Llagostera

L'Àgora

Centre Educatiu

Telèfon 972 80 55 25
Reforç i repàs individuals i grups reduïts
C/ Girona, 31. Llagostera

Activitats de lleure i culturals per a infants i joves

IRUANI, S.L.

C/ Albertí, 20
Tel. 972 83 09 13
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Demandar la paraula prèvia

Com és natural jo estic absolutament convençut que tinc raó. Tota la raó. Però vostè, benvolgut lector, també. No s'hi pot fer res: veiem el món des de la nostra pròpia mirada, elaborem les conclusions des del nostre magí, pensem a partir de la informació de la qual disposem, de la història personal que ens ha fet com som, de les influències que ens modulen o dels interessos personals i intransferibles que pretenem, amb més o menys habilitat, convertir en interessos col·lectius. Vivim esclaus del jo i l'altre únicament existeix si en tenim consciència i com deia aquell poeta que demanava la paraula prèvia, per a cadascun de nosaltres la resta de la humanitat, tots, bons i dolents, son poca cosa més que els nostres coetanis, i quan ens morim no seran res més que els nostres supervivents. Estem ineludiblement condemnats a posseir només la nostra perspectiva per entendre allò que s'esdevé davant dels nostres nassos i, fins i tot quan practiquem aquell exercici tan recomanable de posar-nos a la pell de l'altre i forçar la mirada per poder contemplar-ho tot des dels seus ulls, seguim fent-ho des dels nostres. I no ho esmento per ganes de posar-me transcendental i traçar el rumb d'aquestes línies cap a les espessors de la filosofia, sinó justament per intentar treure alguna conclusió que serveixi per als tràfecs de diari. On és la veritat? Quina és la decisió adequada? Estem fent el que toca fer amb Can Roig, i amb el Mas Roig, amb el sistema de recollida d'escombreries, amb la zona blava? Fem l'estalvi, les despeses i les inversions apropiades? Estem afrontant convenientment els grans reptes de futur de la nostra població? Tenim les direccions prohibides que hem de tenir i la tolerància amb la doble fila que convé? Difícilment les seves respostes i les seves veritats coincidiran exactament amb les meves, ni tan sols amb la dels seus amics, amors, veïns o companys, i és per aquesta raó que la gestió política és, segons diuen, la gestió de la complexitat. La democràcia representativa és una resposta. Elegim aquells que pensem que són més adequats i els confiem l'administració de la cosa pública en nom nostre. I ens agradi o no, no ens podem abstenir d'aquesta legitimitat formal. Aquest és, segurament, el menys dolent dels sistemes, tal i com s'afirma de forma unànime, però s'ha de ser molt ingenu o molt mal intencionat per negar els seus vicis i les seves perversions i per no acceptar que és en molts aspectes perfeccionable. La lògica dels partits i les seves petites misèries, les esclavituds electoralistes i les que sorgeixen del finançament de totes les formacions polítiques, la xarxa de complicitats entre el poder polític i l'econòmic; tot plegat condiciona les decisions en alta política, però la política municipal és, o hauria de ser, una altra cosa. Certament també hi ha retrògrads i progressistes a l'àmbit local però, en general, les distàncies entre els partits són molt més curtes. A les

poblacions i molt especialment a aquelles que encara conserven la seva dimensió humana, és imprescindible assajar noves formes de participació. Potser no podem abraçar mètodes de la democràcia directa, ni celebrar una assemblea setmanal a la Plaça de Catalunya, però els ajuntaments, mani qui mani, necessiten de consells de ciutadans, de reunions amb veïnats que no siguin simplement informatives, de referèndums consultius, d'enquestes a la població. Als governs locals els cal contrastar les idees abans de prendre les decisions, i també els calen idees per prendre alguna. Sospito que en general, arreu, si la participació no avança és perquè únicament la reclamen els que no governen per poder fer sentir la seva veu, però quan és governa la veu de l'altre és una càrrega. Cansa moltíssim convèncer, persuadir els altres de les veritats a les quals tots hem arribat tant treballósament, i és, òbviament, molt més còmode governar des de la solitud, però també és molt més fàcil equivocar-se, o fins i tot esser mal interpretat. I molt més probable que et creixin enemics darrera cada una de les teves determinacions. La participació, el compromís, la intervenció a la vida pública fatiga, ja ho sé, i segurament, és una majoria àmplia la que opta per inhibir-se, però cal trobar els canals, els procediments per estimular-la, ja que no hi ha ningú, absolutament ningú, que prefereixi que la seva opinió no sigui considerada. Al capdavall i ja es hora que es sàpiga, jo i vostè, benvolgut lector, som a la nostra manera, el centre i l'àrbitre. Paraula de poeta.

Enric Ramionet

ASSESSORIA MONTIEL BOADAS, S.L.

Laboral • Fiscal • Jurídica • Comptable
Corredoria d'Assegurances • Finques

MARGARITA MONTIEL BOADAS
Advocada

Plaça Barceloneta, 8 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 83 18 18 / 972 83 03 62
Fax. 972 80 52 30
E-mail: assessoria@montielboadas.com

MULTIPREU LLAGOSTERA

Articles de **Regal**

Articles de **Neteja**

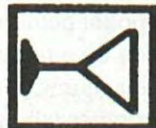
Articles de **Joguina**

Articles de **Plàstic**

A partir de 0,75€

Pssg. Pompeu Fabra, n17

**BAR
MUSICAL CAFE**

MODONI

El raig verd

—Un dels tres somnis de la meua vida, era veure una posta de sol al mar i prop de l'equador. —va dir l'Arcadi, a la Fonda de Sant Esteve. —A l'Anna també li agradava aquest desig; per tant, vam anar de vacances a Amèrica, al costat de la costa de Costa Rica (costa pronunciar tanta riba). El primer dia, a prop del paradís multiplicat per dos (estàvem allotjats a l'hotel Paradise, en un poble anomenat Paraíso), ens trobàvem situats en una platja immensa esperant l'hora desitjada, quan unes nuvolades descomunals, no només van privar-nos del somni, a més van deixar-nos amarats de dalt a baix.

—També al paradís plou sobre mullat. —va interrompre un altre parroquià, aixecant per un moment el cap del sudoku.

—El segon dia vam donar un volt per la selva —continuà el primer, sense fer cas del comentari. —Amb la mala sort que quan tornàvem, el cotxe va patir una avaria i vam arribar a l'hotel quan ja era negra nit. El tercer i últim dia tot semblava favorable, l'home del temps havia pronosticat un capvespre formidable. Per celebrar la proximitat del gran instant, vam dinar marisc. L'Anna no en va menjar gaire, el trobava massa picant, però jo me'n vaig afatar.

—El nou! —va cridar el del sudoku, donant descans al cervell amb un glop abundant de cervesa. —Continuem a Costa Rica, no parís. —afegí.

—Doncs... asseguts en una gandula de platja amb un dry martini a les mans, ansiosos i emocionats, abraçat amb l'Anna, expectants davant la possibilitat de veure el raig verd... De sobte, va venir-me una forta picor al cul. Una coïssor desesperant va fer-me aixecar i gratar els darreres corrent per tota la platja. Durant els cinc minuts màgics on el mar engolia el sol, mentre l'últim raig lliscava sobre la superfície de l'oceà per anar a morir a la sorra, jo m'auto-deixava el cul en carn viva, maleint el dinar. L'Anna trencant-se de riure, tampoc no va veure res.

—Què és el raig verd? —va preguntar en Marçal, mentre els altres rèiem la picant odissèa.

—Diuen que l'últim raig de llum del sol, abans de pondre's al mar, és verd. És molt difícil de veure, però la llegenda diu que si el veus, seràs feliç per sempre. L'estiu que ve, tornarem a buscar-lo.

—Jo vaig conèixer una nena que deia que l'havia vist —intervingué en Jaume, més conegut per Tortell Poltrona, el pallasso del circ crac. —Més ben dit, vaig conèixer uns nens que deien que una seva companya l'havia vist. Vam anar amb pallassos sense fronteres a Banda Aceh, a Indonèsia, un dels llocs més afectats pel tsunami, com recorda-reu.

—Vaja! Encara em faràs sentir més malament per aquestes vacances.

—No t'has de sentir malament, perquè sense vosaltres, ningú no podria ajudar en aquests desastres. Bé, el que

explicava: quan estàvem preparant una actuació al capvespre, un grup de nenes d'uns nou anys s'acostà a tafanejar i van sentir que un del nostre equip, parlant en anglès, explicava que volia veure la posta de sol al mar, per si tenia la sort de veure el raig verd. Una nena el va entendre i ens explicà que una seva amiga deia que l'havia vist. Es deia Minah, no tenia pares i vivia amb el seu oncle que era molt malcarat, però sempre estava animada i era molt divertida, sobretot de feia uns mesos, quan va veure el raig verd. Malauradament, el mar es va endur la Minah, el seu oncle i casa seva.

—També a l'infern plou sobre mullat. —va dir el del sudoku, quiet, sense aixecar el cap del diari, tot i que malgrat mirar-lo fixament, els seus ulls entelats no distingien cap número.

—Ens ho explicà sense emocionar-se —continuà en Tortell— ja havia plorat durant molts dies, tot el que podia i més del que volia. Però quan feia el pallasso vaig fixar-me que, mentre reia, li lliscaven unes llàgrimes, qui sap si dedicades a la seva amiga que ja mai tornaria a riure.

Després d'un llarg minut de silenci, vam aixecar-nos tots menys el pallasso i vam acomiadar-nos d'ell i del cambrer. Passes maldestres van conduir-nos a la porta, on ens vam fer nosa els uns als altres per sortir del local.

Tortell Poltrona va treure la bossa de tabac i va cargolar una cigarreta. Mentre fumava va veure una vegada més les cares d'aquells infants marcats per la tragèdia. Recordà la sèrieta d'aquelles cares i la immobilitat d'aquells cossos en començar a fer el pallasso, quan es pintava la cara fent la ballaruga. Va veure amb claredat les seves rialles quan ensopegava amb la jaqueta i queia amb gran estrèpit. Rialles que no van fer oblidar l'inoblidable, però que sí van retornar-los per uns instants, la infància que l'aigua els havia arrabassat; i el més important, aquelles mirades buides, estàtiques, van canviar: una espurna d'aquell raig verd va brillar en aquells ulls, una espurna d'esperança.

bar musical

l'escàndol

C/Colom, 5
Llagostera
972 83 06 17

El Millor ambient

**FERRERIA
DICOR**

Subministres de
ferreteria en general
i maquinària industrial

Pg. Romeu, 20
Tel. 972 80 53 63 - Fax 972 83 18 42
17240 LLAGOSTERA (Girona)
e-mail: dicor@wanadoo.es

EMBOTITS ARTESANS

J. & V. Miquel S.C.

C/ Almògavers, 13 - Tel. (972) 83 02 99
17240 LLAGOSTERA (Girona)

**ALUMINIS
COLLELL, S.L.**

Serralleria Metàlica d'Alumini

Oficines i taller: C/Migjorn, 21
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. 972 80 56 22 - Fax 972 80 56 44

RENAULT

Ramon Gurnés Vall-Iloera
Ctra. Tossa, s/n LLAGOSTERA

 972 83 09 07
Fax 972 83 10 66

Carta als Reis des del Mas Roig

Majestats:

El Mas Roig és un lloc on els ciutadans i ciutadanes d'arreu en els seus moments d'esbarjo, tot passejant pels seus corriols naturals, *oberts des de la sortida del sol fins al cap vespre*, poden comprovar que aquest paratge està degudament mantingut i cuidat per animals en llibertat, que com a veritables talla gespes biològics, ens mostren l'experiència d'agermanar la ciència, la tecnologia i el mediambient.

Per impedir la destrucció d'un Paratge Natural al costat de la vila, preservat durant anys amb pràctiques d'agricultura de conservació, i utilitzat fins el dia d'avui amb fins educatius, per a ús d'escoles, instituts i universitats i per a l'estudi de l'energia i de la sostenibilitat, els hi lliurem aquest escrit.

Aquesta experiència durant anys l'han mostrat infinitat de mitjans de comunicació, i fins i tot va rebre el reconeixement de la Generalitat de Catalunya l'any 2000, per la seva contribució a **"una conscienciació ciutadana que porti a un canvi cultural de la nostra societat"**, com un model a seguir, **perquè és una experiència pionera a Catalunya sobre la connectivitat ecològica, paisatgística, social i cultural.**

Per la seva eficiència energètica, amb l'Àrea de l'Energia i l'aprofitament dels recursos naturals amb el seu Museu dels Residus és un lloc de referència arreu de Catalunya, per mostrar i demostrar que una masia tradicional ha arribat al segle XXI, en perfecte estat de conservació, funcionat absolutament tots els seus electrodomèstics i les màquines de la granja amb energia del sol, sense cap connexió amb la xarxa elèctrica convencional.

Durant la IV Reunió de la Xarxa de Custòdia del Territori, que es va celebrar al poble veí de Cassà de la Selva els dies 17 al 20 de novembre, amb la participació de la Plataforma, creada per a protegir aquest espai natural, al voltant del Centre de Interpretació de la Sostenibilitat, l'Associació Amics del Paratge Natural del Mas Roig, vam tenir oportunitat de mostrar-ho de manera directa, als diferents estaments del Govern Català, que es varen interessar per conèixer personalment la nostra proposta.

Una prova és l'interès mostrat pels participants representants de l'administració catalana, com ara el ponent de l'ACA, -Agència Catalana del Aigua- i el ponent de la Diputació de Girona, o els representants del Departament d'Agricultura Ramaderia i Pesca de la Delegació Territorial de Girona, entre d'altres.

El nostre objectiu era mostrar directament amb els diferents agents socials, polítics i econòmics, "in situ" la nostra experiència -concretada en una visita al Mas Roig-, amb la

voluntat de demostrar que són compatibles i no conflictives la sostenibilitat, el desenvolupament i el medi natural local, per sortir del conflicte artificial creat per l'Ajuntament de Llagostera al voltant del Projecte del Mas del Roig.

Fruit d'aquests contactes, que ens recolzen, es va arribar a la conclusió de la necessitat de protegir preventivament aquest paratge amb una eina legal, com ara, la Custòdia del Territori si l'administració local no vol, o no s'en pot fer càrrec.

Aquest interès va ser especial per part de la Fundació Territori i Paisatge, que ja custodia una part del Ridaura, en aquest sentit el passat dijous dia 17 de novembre el Paratge del Mas Roig va ésser visitat per un responsable de l'esmentada entitat, acompanyat d'un representant de la Universitat de Barcelona, que va presentar un estudi sobre els valors d'aquest indret amb el propòsit de desqualificar definitivament la tesi de l'Ajuntament de què el paratge del Mas Roig són "camps abandonats" en paraules del senyor alcalde, tot afegint que és una zona degradada que només és apta per a construir-hi naus industrials.

Res més lluny de la realitat, perquè aquest espai natu-

ral, perfectament delimitat pel seu camí perimetral i per la cartografia exposada, gaudeix d'una perfecta salut ambiental, social, cultural i econòmica, i no és només un corredor biològic, que apropa el Ridaura al poble de Llagostera, sinó que és també un connector social, cultural i paisatgístic que forma part del nostre patrimoni, cultural més proper, de la nostra terra, que recolza la nostra identitat i que permet mostrar a la societat la possibilitat de satisfer les nostres necessitats actuals sense comprometre la de les generacions futures.

Per poder arribar a la Vall del riu Ridaura des del poble de Llagostera sense haver de creuar cap carretera, els responsables del Departament de Política Territorial i Obres Públiques preveuen passos subterranis per a persones a l'altra banda de la carretera desdoblada, de Vidreres a la Costa de l'Alou.

El nostre informe va mostrar sobradament a les diferents administracions el marcat caràcter natural de connectivitat social, cultural i biològica d'aquest paratge, en línia amb els criteris del Conveni Europeu del Paisatge, aprovat a Florència l'any 2000 subscrit pel Parlament de Catalunya i irònicament, en el seu dia, subscrit també pels *"actuals representants"* del Ajuntament de Llagostera, durant la passada legislatura quan parlaven de *"no trinxar el territori"*.

Amb el propòsit de què el poble de Llagostera reflexioni sobre les contradiccions *"dels teòrics"* de l'Entesa que cada dia entren en més contradiccions entre el seu programa electoral i les seves practiques del dia a dia, escrivim avui aquesta carta als Reis.

Perquè amb la pèrdua del bosc i dels terrenys rústics propietat de la família Sureda, que també passarien a industrials, se'ns privaria el dret legítim de preservar-los de l'especulació urbanística, perquè en pugui gaudir tot el poble de Llagostera com fins ara.

Perquè amb la requalificació de la resta del paratge d'entrada només s'aconseguiria de la mà de l'INCASOL, l'enriquiment de una immobiliària del Maresme propietària d'una part dels terrenys d'aquest paratge natural.

Perquè s'hipotecaria la futura protecció d'aquest Paratge per part de les persones i de les empreses, com la nostra, socialment compromeses que tenen voluntat de comprar-ho per protegir-ho.

En aquest sentit s'ha anat comunicant repetidament als diferents membres del Consistori tots els passos que en els darrers anys s'han anat donant per a la protecció d'aquest indret i s'ha assabentat al senyor Alcalde, des del primer dia, que havíem comprar la meitat del bosc del cementiri, fins a la llera del rieró i el seu aquífer i tot el terreny de davant del Mas Roig, anomenat ara Centre d'Interpretació de la Sostenibilitat amb el propòsit de protegir-lo i de fer el que hem fet: un Centre Tecnològic Autosustainable, una Estació Meteorològica i properament instal·lar-hi un Observatori Astronòmic, amb la col·laboració de l'Agrupació d'Afeccionats a l'Astronomia de Girona, per posar-ho a disposició de la societat, aprofitant el "cel

fosc" d'aquest paratge natural durant la nit.

És doncs públic i notori que el senyor Alcalde i el seu equip de govern coneixen des de sempre tots aquests antecedents, i els nostres esforços per aconseguir aquesta protecció, i en aquest sentit, periòdicament s'els ha anat lliurant informació, i si és lamentable la seva manca de sensibilitat pel medi ambient, no ho és menys la seva hipocresia, perquè amb el cinisme que els caracteritza, han anat emetent el missatge que "els semblen bé les activitats del Mas Roig", però en realitat, com es veu, només han fet passes per destruir-lo.

En aquest sentit són els diferents contactes que l'equip de govern de l'Entesa manté amb l'INCASOL –Institut Català del Sol– negant sistemàticament aquesta informació a la Família Sureda i de passada a la resta de la població, en la línia del despotisme il·lustrat de *"tot pel poble, però sense el poble"*

I això és un escarni a la democràcia i a la participació ciutadana, per part del senyor Lluís Postigo Garcia, que es un mestre de la cerimònia de la confusió oficiada amb l'autisme de la resta del equip de govern.

Que la terra passi "amb una requalificació artificial" de qui la cuida a mans de qui especula, es una practica impropia de un ajuntament de progres.

Una practica que xoca amb els més elementals principis de la consciència de moltes persones.

Perquè Ses Majestats i també els ciutadans i ciutadanes de Llagostera, han de saber que el passat dia 22 de novembre, el Jutjat de Primera Instància nº 6 de Girona va suspendre cautelament el desnonament de la família Sureda del Mas Roig, fins que no es quantifiquin les millores incorporades durant cent anys al paratge natural i a la masia, abans que l'immobiliari propietària d'una part del paratge, aconsegueixi vendre a l'INCASOL -de la mà del Sr. Alcalde-, l'espai que cuida des de fa quasi un segle la família Sureda, en qualitat d'arrendataris històrics, com vertaders escultors d'aquest paisatge.

El mateix equip de govern que és incapaç de donar satisfacció al condicionament dels carrers del Puig del General, i del correcte manteniment dels camins de pagès i de les carreteres de les urbanitzacions de Llagostera, proposa ara l'asfaltat i el trinxat del paratge Natural del Mas Roig, com una manifestació més del seus despropòsits i deliris urbanístics.

Això ens preocupa perquè la nostra concepció del progrés i de la propietat tan com a propietaris, -perquè ho som-, com en la nostra condició d'arrendataris, que ens obliga entre altres coses a protegir la propietat de l'especulació única forma de conservar tot el seu potencial, econòmic, cultural i útil a la societat, tant en les vessants, teòriques i conceptuals, com legislatives.

Com ara, per exemple la figura de Custòdia del Territori que preveu la possibilitat de *comprar per protegir*, com és el nostre cas, en lloc de *comprar per especular*.

D'aquestes avançades formes de protecció en sap poc

el nostre ajuntament, adscrit a la línia dura de *la propietat sagrada per especular* que vol expropiar als petits propietaris locals que cuiden el territori per afavorir els grans propietaris absentsistes, que només veuen el territori com una oportunitat de negoci.

Ignorant que la protecció del territori és la darrera oportunitat que té Llagostera de fer compatible el progrés i el medi natural, amb la oportunitat de tenir al poble un Parc Tecnològic Autosustainable, que respecta el medi natural, i una Masia, que fins el dia d'avui ha atret la visita de més de 5000 persones i d'infinitat de mitjans de comunicació que repetidament han anat posant el nom de Llagostera al món de les energies renovables, i això es un valor en alça, perquè Família Sureda S.L. és una empresa de base tecnològica que té la seva seu al Mas Roig de Llagostera, que paga els impostos a Llagostera i que amb la seva patent internacional ha creat una "spin off" de projecció tecnològica que en el darrer any ha generat 8 llocs de treball qualificats.

Uns valors socials i culturals que afortunadament s'estan incorporant paulatinament a la legislació amb figures legals, com la Custòdia del Territori, per recolzar les empreses compromeses cultural i socialment que amb els seus recursos generats volen *comprar per protegir*.

Així la Fundació Territori i Paisatge, ha aollit la nostra sol·licitud amb el màxim interès fins al punt de poder dir que hem tancat ja una proposta per protegir les nostres propietats de l'especulació urbanística generada per l'ajuntament de Llagostera d'esquena a tota la població.

Acollint-nos a les figures legals de custòdia del territori que s'estant incorporat paulatinament a totes les legislacions de la UE, per deixar als nostres fills i a les futures generacions, el tresor natural, que hem heretat en perfecte estat de conservació i de respecte, com estètica d'una ètica.

Perquè ens preocupa l'amoralitat que representa l'especulació per a l'especulació, al marge dels interessos generals de tota una població que veu la participació ciutadana de Llagostera ens mans de pràctiques sectàries més pròpies del despotisme que de la democràcia participativa.

I és que els objectius específics de l'Ordenació del Territori, han de ser com diu la llei "l'articulació territorial interna i la millora de les condicions de benestar i qualitat de vida dels seus habitants" i l'Ajuntament té l'obligació de no conculcar una de les seves principals competències, que és la

de protegir el medi ambient (Art. 25 de la Llei Reguladora de les Bases de Règim Local).

En aquest sentit la acrítica requalificació del Mas Roig, de sòl rústic a industrial, no respon a cap demanda social concreta i està en total contradicció amb els principis de la llei i amb els interessos generals de la població local que veurà l'apropiació d'un territori de Llagostera per part de l'INCASOL – i de les seves grans promotores immobiliàries – amb la connivència de l'administració municipal i dels partits polítics que ho puguin recolzar, amb el propòsit de planificar ells el territori, i no els ciutadans, responen únicament *als seus interessos econòmics partidistes*.

Davant aquesta caòtica i arbitrària planificació urbanística i la manca de transparència informativa que l'acompanya, recordem a l'Ajuntament que, el seu deure és impedir el sacrifici dels recursos naturals i protegir els ciutadans i els diferents estils de vida i cultura del territori i no amenaçar la supervivència de petites empreses com la nostra, o la dels petits agricultors i ramaders.

Si cal una zona industrial, només demanem que aquesta es construeixi en un lloc adient per aquestes activitats, en el ben entès que per construir una zona industrial no cal destruir un paratge natural, perquè pensem que necessitem les dues coses i la nostra proposta és fer compatibles i no conflictives la indústria i el medi natural.

Evitant la desinformació sistemàtica de L'Entesa que amb les seves pràctiques impedeix la participació directa i legítima del ciutadà en la planificació del territori, negant i obstaculitzant l'accés a la informació.

Amb el desig que la il·lusió torni al poble de Llagostera i la coherència interna al Ajuntament, demanem a Ses Majestats els Reis d'Orient que, mentrestant ens portin molta salut per anat lluitant en aquest tema.

Per la nostra part els prometem fer bon dat.

Signat:

Dr. Francesc Sureda i Alsina,

Responsable del Centre

d'Interpretació del Mas Roig.

Llagostera

Nadal del 2005

GRÀFIC LLAGOSTERA

- Fotocòpies blanc i negre
- Fotocòpies en color
- Planells, plotter
- Targetes de visita
- Informàtica

- Internet (Cyber Club)
- Mobiliari d'oficina
- Servei de Fax
- Llibres

Al carrer Cadí nº 1
cantonada Avda. Gironés

Els preus més competitius de la comarca
i més de 5.000 referències en Material escolar
i d'oficina a la seva disposició.

www.grupgrafic.com

Telf. 972 831787

Gironina D'obra civil, s.l.

C/Consellers, 30 baix Apartat 19
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Telf. i Fax: 972 831 307
Fax: 972 831 660

Www.obresiserveis.com
C/e: info@obresiserveis.com

Temps de silencis

Taps

Durant molts anys el meu pare dedicava les hores lliures a la barberia per triar taps. Quan vivíem al carrer Concepció, sempre teníem tres o quatre grans saques plenes de taps i dos o tres coves on els escollíem per classes segons l'estat del tap. Més curiós era quan feia cap nets, una especialitat de taper que consistia en agafar el tap, fer-lo rodar entre els dits i amb una ganiveta treure'n les impureses més evidents.

En relativament poc temps era un fet habitual que l'home o la dona que es quedava a casa fes alguna feina extra. Durant anys van ser els taps de suro i després els taps de plàstic de can Pasqual, que va arribar un moment que donaven feina a mig poble, ja sigui directament a la fàbrica, o em feines que avui anomenaríem d'economia submergida, però que tant ajudaven a equilibrar l'economia real familiar.

La fàbrica de can Pasqual encara està en actiu, al contrari al sector surer que ha quedat eliminat de l'activitat industrial a Llagostera. Bé, de fet, són dues fàbriques les que hi ha a can Pasqual, la Procat Llagostera que depèn d'una multinacional i s'ha quedat amb el gruix de l'empresa, i la Selec Envas, que gestiona Carles Bellvehí, fill d'en Josep Bellvehí Comas que va ser el dinamitzador de la fàbrica que va crear Domingo Pascual Carbó, pare de la nissaga Pasqual a Llagostera. Des del 5 de setembre d'enguany el nom de la fàbrica ha passat a la història, ja que així ho va decidir la junta general d'accionistes, malgrat que encara ara es pugui veure a la façana de l'antiga fàbrica.

Retrobament

Des de fa un temps, a Llagostera hi ha la bona costum de celebrar els aniversaris col·lectivament. Van començar els que feien 50 anys i ja no s'ha interromput la roda i alguns anys també ho celebren els de 40. Ara acabem de viure la festa dels qui vam néixer l'any 1955 i m'ha deixat un excel·lent record, pel que ha significat de retrobar gent que feia molts anys que no veia i que havia format part del paisatge de la teva infància o de l'adolescència o de la primera joventut. Aquell any, van néixer 58 nens i nenes al poble, més de la meitat dels quals ja no hi vivim habitualment, i n'hi ha alguns que els hi hem perdut el rastre totalment. En el seu DNI figura "Llagostera" en el lloc de naixement, però és un fet circumstancial, res els lliga al poble, ni família ni amics. Un altre fet curiós, és que a la festa ens hi vam ajuntar gent nascuda a Llagostera, a Almedinilla i d'altres i diverses procedències, però encara no hi hem incorporat

ningú de les noves migracions, i l'any que es produeixi crec que serà un significatiu i positiu pas endavant. Perquè, algú s'imagina celebrar aquesta mateixa festa als anys 50 o 60, amb les immigrants que venien del Sud, i que ara són lla-gosterencs de ple dret, molt més que no pas molts dels que fa anys i panys que no vivim al poble?

A la festa celebrada al Molí de la Selva, amb el reconfortant tutelatge de l'Àngel Grabulosa, hi vam participar 70 persones. Alguns no van poder venir per raons legítimes, però em sap greu la desídia d'altres companys de generació que no van fer el mínim esforç per reunir-se en aquesta festa única. Els assistents vam rebre un llibret, un CD amb música del "nostre temps" i un regal. Felicitats!

Maddox

Aquest nom sonarà a xinès a generacions antigues i a les més noves, però va marcar una època a finals dels 60 i fins a meitat dels 70, un fet efímer, com la majoria d'establiments dedicats a l'oci dels joves. Maddox va néixer a Platja d'Aro de la ma d'Oriol Regàs, el mateix impulsor del cèlebre Bocaccio de Barcelona i promotor de concerts quan el rock encara havia de demostrar que ja és música clàssica. Què hi fan sinó, Jagger, Richards i companyia fent gires per tot el món quan ja han superat a bastament la seixantena?

El Maddox tenia una aire psicodèlic molt a gust de l'època i uns detalls arquitectònics que s'haurien de preservar, com ara es preserven les pedres antigues. En el seu moment, va ser més que una discoteca i fent el vol ja sabies on hi havia la gent de la Bisbal, de Palafrugell, de Girona, de Sant Feliu o de Llagostera. Tothom hi tenia el seu espai, fins i tot al lavabo d'homes, tenia un client habitual que es passava hores i hores davant el mirall procurant que tot estigués a lloc. Una notícia al diari deia que s'enderrocava per edificar-hi pisos, i ja estem en aquell punt que esmentàvem en un anterior article, el passat s'està ensorrant mentre els pisos creixent com bolets.

El Quixot

Magnífica exposició a la sala de "la Caixa", al carrer Consellers, gràcies a l'afany col·leccionista del doctor Pompeu Pasqual, que permet fullejar exemplars del Quixot de diferents èpoques i llengües, i extraordinària lectura de fragments de la novel·la de Miguel de Cervantes, a càrrec de gent diversa i amb un mínim de nou llengües diferents. Tot això passava a Llagostera un dissabte al matí, gràcies a l'organització impecable de l'equip de la Biblioteca Julià Cutieller.

Que en pau no descansi

En canvi, vaig trobar a faltar que el 20 de novembre no se celebrés cap acte, recordant que feia 30 anys s'havia mort el dictador. Em consta que hi havia la voluntat de projectar la pel·lícula "Entre el dictador i jo" que han realitzar sis joves directors, tres de catalans i tres de Madrid, Sevilla i Pamplona. Aquest documental es va emetre el divendres següent pel Canal 33 més enllà de la mitjanit, cosa "normal" no fos cas que l'audiència es quedés al "Gran Hermano", "Aquí no hay quin viva" i altres estupideses televisives. La pel·lícula tenia el suport de la Diputació de Barcelona i es va oferir a tots els municipis que la volguessin projectar, sugge-

rint a més, que darrera hi hagués un debat entre una persona jove, una de mitjana edat i una que tingués ben present els anys de la guerra i la postguerra. No va poder ser per raons tècniques o estructurals o ves a saber per què, però és una llàstima, ja que l'oportunitat de veure aquesta pel·lícula i debatre'n el contingut es produïa en un moment que el franquisme sociològic és plenament vigent de la mà del Partit Popular i tots els mitjans afins, des de l'immunda Cope (en una prova més de qui està al costat l'Església amb majúscules) fins a diaris com El Mundo i La Razón. F. va morir però la seva obra roman i són molts els qui tenen nostàlgia d'uns temps que no podem oblidar. Em pregunto com és que la societat civil llagosterenca, com havia fet en el seu moment el Bell-Matí i a temporades el Casino, no aprofitava una ocasió com aquesta per demostrar que tenim memòria! Just en els anys de la mort de l'innombrable hi havia capacitat per organitzar qualsevol mena d'acte amb una sabata i una espadenya, però amb il·lusió i amb esperit crític n'hi havia prou. En fi, com escrivia una bona amiga: que no descansi mai en pau.

Joan Ventura Brugulat
30 de novembre del 2005

La cosa dels alcaldes, de les alcaldables i dels diputats i diputades

La cosa comença amb una pregunta. Què fariem si un dia ens truca en Joan Saura per a dir-nos que tenim el perfil indicat per a ésser candidats a diputat del Parlament de Catalunya? Molt probablement no donaríem crèdit a la insinuació, que per més embriacs o feliços no podríem copsar en primera instància. Quan comprovéssim que les quotes del partit estan totes pagades i que, ves per on!, regentem una alcaldia per segona legislatura consecutiva amb més majoria que en l'anterior dels casos, l'estómac ens faria pessigolles i els ideals se'ns il·lusionarien de veure venir una oportunitat de ser escoltats per un hemicicle que bada-lla i fa salut.

Mentre encara no ens ho acabàvem de creure, la decisió ja havia estat ratificada pels companys de partit, a mà alçada o per una majoria de butlletes introduïdes en una urna verda, de cartró i reciclable fins a l'últim filet de cel·lulosa. Encara ens ho estàvem intentant imaginar i es veu que ja havíem donat el Sí, més aviat o més tard, abans de la votació interna favorable a un mar de voluntats ecosocialistes que van des del dormitori fins a la cuina, d'un partit polític casolà, que és així i ens reconforta, per l'accessible familiaritat que ens inspira. Tal com convida el títol d'un formidable programa de la nostra ràdio local, ens vam deixar portar.

Ens hem posat a la pell de Lluís Postigo, alcalde de Llagostera i diputat al Parlament en representació de les Comarques gironines. Hem vist com alguns companys de l'agrupació electoral de la vila arrufaven el nas per la decisió presa, i com un xic més lluny, immersa en la penombra, la Convergència opositora es fregava les mans i feia punta al llapis per escriure'n i parlar-ne... Hem deixat enrere l'advocacia, almenys per un temps, i ha començat l'espectacle! Amunt i avall, amb una feina sense horaris (o amb tots els horaris), ara toca fer via a Barcelona com a mínim tres cops a la setmana i tornar aviat a la tarda per enfilar-nos cap a l'Ajuntament per a atendre les nostres responsabilitats locals. I que ningú es pensi que a la casa de la vila s'hi va a fer la migdiada. Segons assegurem nosaltres mateixos, la feina d'un alcalde o d'un regidor és molta i no té uns límits, més enllà dels que decidim definir.

Sort de la família que ens refà d'un treball que hem anat veient que és poc agraït pels beneficiaris o damnificats directes de l'execució de les nostres decisions. La política: aquell forat que quan hi caus, a més d'estirar de tant en tant el braç perquè te'n rescatin, t'has de fer un bon fart de cridar perquè algun perdonavides estigui disposat a no fer-se el sord i reconèixer-te, almenys, com a un ciutadà

dà més que desenvolupa voluntàriament una tasca a canvi d'un sou. Fer content a tothom? Diuen que no és possible. Treballar per a un país quan ni al teu poble poden entendre l'intent i la gosadia, ha de ser difícil. Arribar fins aquí gràcies a l'afer de la línia? Sí, i perquè no? Però és clar que amb això no n'hi va haver prou. El secret: l'electorat, l'elecció d'una de les paperetes i unes urnes de metacrilat. Llàstima que aquestes últimes no siguin de tan bon reciclar.

La nostra intenció no esperava, quan vam encapçalar la resistència a l'imposició, obtenir cap més rèdit que fer vàlida una voluntat popular ferma. Vam ser fermes. Vam perdre; però ho vam fer amb dignitat. I amb els temps que corren –quan tothom es baixa els pantalons a les primeres de canvi– el partit va poder aprofitar el nostre segell de fermesa per poder convèncer; per arribar a ser un de tres socis amb capacitat de govern que afronta els problemes d'una determinada manera.

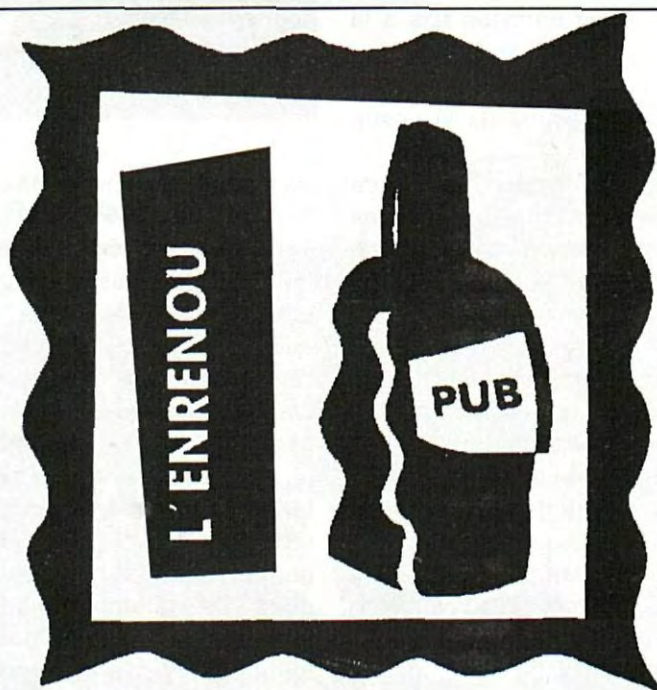
Més tard, no ens ha tocat intervenir plenament en la redacció de l'Estatut. Però les nostres idees ja han impregnat fins a quatre lleis de distintes matèries i hem posat uns grans al grapat de sorra que el nostre partit ha aportat a la muntanya del nou text estatutari. Per fi un motiu per estar

PERFUMERIA GEMMA

ESTÈTICA
COMPLEMENTS

ÀNGEL GUIMERÀ, 28 - TEL./FAX 972 83 15 82
17240 - LLAGOSTERA (GIRONA)

e-mail: perfumeriagemma@wanadoo.es

Pub L'ENRENOU
Llagostera
Tel. 972 80 53 97

satisfets! No ho serà tant quan les retroexcavadores de Madrid (valgui la redundància del prefix) ens fotin la muntanya enlaire! Però què hi farem! Ens hem deixat portar, ho seguirem fent i sempre ens recordarem de la sorpresa i el dilema que ens va causar la trucada d'en Saura.

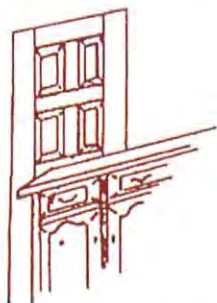
Heus ací les males conseqüències de voler-se posar a la pell dels demés i la nostra vanitat, que queda més que manifesta amb l'intent de posar-nos en el lloc de l'alcalde del nostre poble. Ens hem cansat tant de pensar massa, que sembla fins i tot que ens haguem documentat per a fer-ho. De ben segur que molts dels que en parlem no en sabem gairebé res, del que s'hi cou al Parlament, al despatx d'Iniciativa en aquest edifici, a l'Ajuntament o a les intimitats d'una vida dedicada a la política. Tothom té dret a criticar, amb coneixement o no de causa. Però no tothom està disposat a ficar-se a la pell dels altres, ni d'intentar entendre les diferents realitats, ni a caure voluntàriament en aquell forat de la responsabilitat pública. Això sí, ningú hi està obligat i tothom, amb interessos personals o col·lectius, si ho fa és perquè vol i perquè hi té dret.

Un dia, tornant d'una visita que vaig fer al Parlament i després de comprovar que l'alcalde feia els deures,

vaig sentir una crònica omisa de la realitat que m'arribava a través d'un clamor nerviós vingut del forat polític de l'oposició local. Ara no me'n recordo bé del què vaig sentir. Però en aquell moment no em vaig fer el sord i m'hi vaig acostar per escoltar-ho detingudament, mentre observava el balanceig d'una mà que demanava desesperadament ajuda als de fora. La cosa acaba amb la reflexió escèptica, que només mentalment vaig formular, dirigint-me a les veus d'aquell forat. Ja us agradaria ser-hi a vosaltres en un clot de les característiques del que és alcalde i diputat, vaig pensar.

Xevi Casas Comas
Foto: Arnau Jaumira

Fusteria ROIBA, S.L.

MOBILIARI DE CUINA I BANY

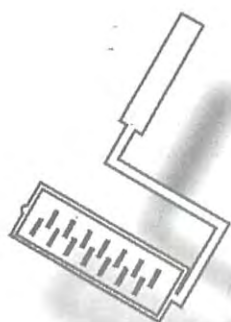
c/. Llevant, 1 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 83 08 20 - Fax: 972 80 52 69

Obres Hospital S.L.

Carrer Pocafarina, 47
Telèfon (972) 83 09 45
17240 LLAGOSTERA (Girona)

DROGUERIA FRIGOLA

C./ Àngel Guimerà, 27
LLAGOSTERA
TEL. 972 83 06 42

Foto Kim

Reportatges
Fotos d'Estudi
Material Fotogràfic
Fotos de Carnet a l'instant
Revelat en 24 Hores
Marcs a Mida
Les teves fotos des de qualsevol
suport digital

Carrer Comte Guifré, 8
17240 Llagostera
Telf. i Fax: 972-83.02.04

**LLIBRERIA
SUREDA**
S.C.

Plaça Catalunya, 15 - LLAGOSTERA (Girona)
Tel. / Fax: 972 83 00 97

**vivers
can ragolta**

Veïnat de Cantallops, 3
Tel./Fax 972 83 04 80
Mòbil 647 668 441
17240 LLAGOSTERA

Cultius de plantes ornamentals,
fruiters i arbres d'ombra i oliveres

"Els joves d'ara maduren més tard"

Josep Maria Terricabras, Catedràtic de filosofia de la Universitat de Girona

Què és un filòsof?

S'enfoqui com s'enfoqui, un filòsof és qui analitza conceptes, examina les idees que utilitzen els científics o la gent del carrer. I el més important és que ho fa de manera crítica.

Vostè és un filòsof diferent. Tracta temes d'actualitat

És imprescindible per tal que el nostre treball tingui algun tipus de rellevància social. És un error fer esoterismes que no entén ningú i que pot fer qualsevol. A més ara els filòsofs som professors que cobrem diners públics.

I què?

Això em fa sentir responsable de que la meua reflexió crítica tingui transcendència. Que ajudi els que m'escolten a fer les seves pròpies reflexions.

Tots hauríem de ser filòsofs?

No ho sé. Tothom a vegades pensa i té idees, però no per això tots han de ser filòsofs. Cal un cert entrenament en les estructures de pensament, capacitats augmentatives, qualitats interpretatives o fins el coneixement de la història de la filosofia. Però ja n'hi ha prou. Estem coberts de professionals de la filosofia a Catalunya. Hi ha quatre universitats que ofereixen aquesta llicenciatura.

Actualment son els filòsofs els qui eduquen a la societat?

Depèn. També eduquen a la societat els periodistes, els polítics, els empresaris... o qualsevol persona pública.

Llavors què fan de diferent?

L'empresari, el polític o el periodista donen consignes, però el filòsof no. Ha d'ajudar a reflexionar. En aquest sentit som educadors, perquè volem que el pensament sigui rigorós i correcte, que la gent es plantegi totes les opcions. A diferència dels altres, els filòsofs no diem el que un ha de pensar, sinó com ho ha de fer.

I ho fan o no?

Ho intento

Aconsegueixen que la gent sàpiga com pensar?

No es fa prou, ni en els llocs apropiats. Els filòsofs haurien de donar cursos d'argumentació i rigor a les facultats de tots els estudis. Per tal de fomentar l'argumentació crítica i la capacitat de barallar-se amb les pròpies idees, de posar en qüestió el que tenim com absolutament sabut.

Falta esperit crític

Fins i tot en nosaltres, els filòsofs. A vegades no repetim la última cosa que s'ha dit però utilitzem a Kant o Plató. I aquests també cal posar-los en qüestió.

Crítiqui la llicenciatura de filosofia. S'ensenya bé?

Sí, però no sempre. Sovint cultivem una filosofia que és història de la filosofia en el sentit més trivial del terme. Només ens interessa que la gent aprengui el que va dir aquest filòsof o l'altre. Fer només això és el pitjor, perquè la filosofia podria adquirir una simple funció arqueològica.

Parlem dels joves. Han d'estudiar el que més els agrada o el que trobin més útil?

Facin el que facin tindran dificultats per trobar feina. El millor és que facin el que els agrada. Així ho faran millor, i d'aquesta manera trobaran feina. El problema és un altre.

Quin?

Els joves d'ara tenen moltes més influències que quan jo era jove. Ara l'embut és el mateix, però la quantitat d'informació que han de digerir és tanta que necessita el seu temps per anar baixant. Els joves no en tenen la culpa, és la informació.

Posi una edat

La influència externa avui comença en els 12 anys. Tot i que és difícil de dir, els joves difícilment surten de l'adolescència abans dels 22 o 23 anys.

Només per la informació?

Fa quaranta anys, si passava una desgràcia a la família, havien d'ocupar el paper del pare o la mare. Un altre havia de treballar i pagar els estudis. Però ara el procés de maduració va més a poc a poc.

Li preocupa?

No. Mentre al final surtin persones madures, no em preocupa. El que em preocuparia és que no sortissin mai.

Perfil

Més enllà de la seva tasca com a catedràtic a la Universitat de Girona (UdG), Terricabras destaca per la profunda responsabilitat que sent de compartir els seus pensaments. No ho fa només entre els seus alumnes, com fan la majoria de catedràtics, o en voluminosos tractats. Prefereix mostrar les seves reflexions a l'àgora dels mitjans de comunicació i a la seva web, per tal d'arribar a un públic més ampli i analitzar l'actualitat. En aquest sentit Terricabras és un filòsof diferent, allunyat dels despatxos però proper a la societat i als seus veritables problemes.

LLAGOSTERA

Parada: Plaça Catalunya

619 88 30 35

Titular: Antonio Juanals

Transports FONT S.L.

**C/ Joan Maragall, núm 11
17240 Llagostera (GI)**

Tel. 972 23 88 10 - Fax 972 23 99 77

Millor preu, millor servei

electrodomèstics
Eodolat

Som especialistes en
Electrodomèstics

**Carrer Camprodón, 11 - Tel. 972-83.04.77
LLAGOSTERA (GIRONA)**

Joieria

Relotgeria

**Taller Propi
Dissenys Exclusius**

**Àngel Guimerà, 7
Telèfon 972 80 52 90**

**17240 LLAGOSTERA
(Girona)**

LLAGOSTERA

a la premsa

Recull en forma de titulars, triats de les notícies més interessants que han aparegut a la premsa relacionats amb Llagostera. Si algun lector està interessat en llegir alguna de les notícies que surten en aquesta plana, pot adreçar-se a la Biblioteca, on les hi trobaran degudament arxivades.

El televisiu Palomino participarà en un acte solidari parlant de nens de Nicaragua.

Diari de Girona 25 d'Octubre del 2005

CIU de Llagostera abandona el ple perquè diu que no ha tingut temps d'estudiar les ordenances.

El Punt 27 d'Octubre del 2005

Llagostera no desposa del pla d'actuació per inundacions tot i ser una zona de risc.

Diari de Girona 28 d'Octubre del 2005

Votació popular per un nou tenatori a Llagostera.

El Punt 29 d'Octubre del 2005

Un home assalta una sucursal bancària del carrer Àngel Guimerà de Llagostera.

Diari de Girona 29 d'Octubre del 2005

Llagostera assenyala els punts negres de les rieres i demana que s'hi actuï.

El Punt 8 de Novembre del 2005

Atrapen 4 membres d'un clan de Girona robant en una empresa de Llagostera.

El Punt 15 de Novembre del 2005

El Govern destinarà una inversió "rècord" de 29,3 milions als ajuntaments de Girona el 2006.

Diari de Girona 16 de Novembre del 2005

Una empresa presenta a Llagostera un motor que funciona amb oli vegetal.

Diari de Girona 23 de Novembre del 2005

Llagostera exposa la col·lecció de "Quixots" del doctor Pompeio Pascual.

El Punt 25 de Novembre del 2005

Llagostera inicia la recollida porta a porta d'envasos i paper, que s'afageix.

El Punt 3 de Desembre del 2005

Celler Can
Ramiro

C/ Comte Guifré, 1 - Tel. 83 01 63
LLAGOSTERA

CALÇATS
LLINÀS

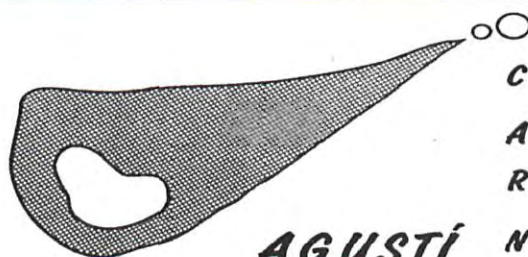
Plaça Catalunya, 1 - Tel. 97280 52 91 LLAGOSTERA
C. Alta Riera, 6 - Tel. 972 64 32 22 LA BISBAL
C. Sant Joan, 43 - Tel. 972 32 13 55 ST. FELIU DE GUÍXOLS

Corredor d'Assegurances
Cd'a
COL·LEGIAT

nogue

assessoria laboral i fiscal
corredor d'assegurances

e-mail: nogue@ctv.es
c. Almogàvers, 21
Tel. 972 83 01 35
Fax 972 83 01 01
17240 LLAGOSTERA (Girona)

AGUSTÍ N
E M B O T I T S

C/ Consellers, 2
tel. 830257
LLAGOSTERA

ALIMENTACIÓ
VENDES A L'ENGRÒS

Comercial
MESTRES, S.A.

C/ Fivaller, 9 - Tel. 972 83 02 95 - Fax 972 83 11 01
17240 LLAGOSTERA

dd
DISSENY
DECORADORS

BARS
RESTAURANTS
HOTELS
LOCALS COMERCIALS
OCI NOCTURN

www.ddisseny.net

INSTAL·LACIONS
Rufi
Restrudis s.l.

CALEFACCIÓ • AIGUA • LLUM • CLIMATITZACIÓ

Gestrònica
TV-VIDEO-HIFI-ANTENES SAT

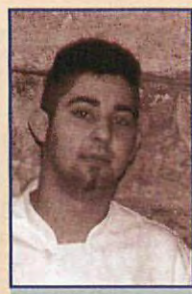
C/ Jaume I, 12 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 80 50 91 - 972 83 11 76
Fax 972 80 53 07

Elvia

c/. Cristòfol Colom, 1
Tel. 972 83 16 40
17240 Llagostera

Restaurant Mas Tarrè

Cuiner: David Real Sureda

Llagostins arrebossats amb crema de formatge

Pelem els llagostins i els col·loquem en un pal de broqueta. A continuació els salpebrem i arrebossem (farina, ou i pa ratllat).

Per a la salsa de formatge, aquí cadascú pot triar el que li agradi més o simplement fer una salsa de tres o quatre formats diferents.

Per acabar el plat simplement fregiu els llagostins en oli ben calent, disposeu-los en un plat amb salsa i, si us agrada, acompanyeu-los amb una mica de salsa de romesco.

Rissotto de siurenys i trompetes de la mort amb esparcets

En aquest plat podeu disposar de bolets frescos (que prèviament haureu de rentar, tallar i saltar en una paella) o bé de bolets secs si no és temporada, als quals no haureu d'aplicar-hi cap manipulació prèvia. És molt senzill: simplement en una cassola disposeu-hi tots els ingredients: l'arròs, els bolets, els esparcets (prèviament laminats per a una bona cocció), un polsim de sal i, si us agrada, una culleradeta de picada i una de sofregit. Feu bullir el conjunt, més aviat amb el líquid just, que no quedi caldós. Un cop cuit retireu del foc afegir-hi una nou de mantega i uns 30 grams de parmesà en pols, barrejar i ja podeu emplatar l'arròs.

Sopa de vainilla amb castanyes caramel·litzades i xocolata calenta

Per la sopa de vainilla teniu dues possibilitats, o bé compreu beines de vainilla i les infusioneu amb crema de llet, o bé compreu un bon gelat de vainilla i el deixeu desfer. Per la xocolata és senzill: desfer-la al bany maria o al forn de microones. Per caramel·litzar les castanyes, bulliu-les prèviament i només cal que les salteu en una paella amb un xic de mantega i sucre. Ja només us queda muntar el plat al vostre gust, a ser preferible en un plat soper, i a gaudir-lo!

font pintors

societat limitada

- Pintura Decorativa
- Pintura Industrial
- Doll de sorra abrasiu
- Pintura Intumescent i Ignífuga
- Restauració i rehabilitació de façanes
- Lacats i Envernissats (Cabina Pressuritzada)

TALLER:

C/ Indústria, 12
17240 - Llagostera
Tel. 972 80 54 89

OFICINES I EXPOSICIÓ:

C/ Puigcugul, 13, baixos
17244 - Cassà de la Selva
Tel. 972 46 40 61
Fax. 972 46 40 81

E-mail: fontpintors@teletel.es
fontpintors@fontpintors.com
Web: www.fontpintors.com

Viñas

Ctra. Girona a Sant Feliu, Km. 10
Telèfon 972 83 01 90
Fax 972 80 53 83
17240 LLAGOSTERA (Girona)
E-mail: pinsosvinyas@infonegoci.com

RAMONET
LLOVERAS
ASSEGURANCES

Joan Maragall, 30
17240 Llagostera
tel. 972 831 819
fax. 972 831 804

Camprodon, 16
17240 Llagostera
tel. 972 830 040
fax. 972 805 539

COMERCIAL MIQUEL-VALENTÍ, SL

Pernils i embotits

Jordi Miquel Perxachs

C. Fivaller, 14 17240 LLAGOSTERA -Girona-
Tel. i Fax 972 80 50 17

EDUARD GALOBARDES

ADVOCAT

AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA
ADMINISTRADOR DE FINQUES

ASSESSORIA JURÍDICA I FISCAL
VENDA I LLOGUER D'IMMOBLES
ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
ASSEGURANCES

C/ Fivaller, 24
Tel. 972 830926
Fax: 972 830900
17240 Llagostera

Horari:
Matins: 9 a 13,30
Tardes: 17 a 20,30
Dissabtes tarda tancat

Fe de_rates

Cornad Penad Gasiu. Ratolí sismòleg

Cronc, cronc, cronc, cronc! Ai, que tot tremola! Tremolen en Bart, en Homer, la Lisa —tots ells ordinadors que envelleixen a cada segon—, tremola en Miquel —una impressora amb nom masculí—, tremola la taula de *ping pong* i tremolen, per tant, tots aquells objectes, ginys i demés collonades inanimades de menys pes que deambulen pel local.

Com que la condició de ratolí em suposa pesar poc, jo també m'estic una bona estona tremolant sense remei. Intento mantenir l'equilibri però no m'imposo a aquesta força major. Veig que de cop el sisme s'agreuja i percebo que em desfaiç dels vincles que des de molt menut m'aferraven a la gravetat. Al meu voltant tot segueix revoltat; les sacsejades ofereixen un soroll que fins ara no havia escoltat mai ni en cap pel·lícula protagonitzada pel Dolby Surround. Els objectes fan giragonses. Que no es faci malbé res! Penso. Però no hi puc fer res.

Ara volo. He sortit disparat per la finestra, empès per una de les garbellades del local. Ara que estic a fora

veig que la cosa no és "d'ells". No sabem què ho causa però és el local, i únicament el local, el que s'ha esquivat de mala manera. Sembla estrany però és realment així: l'immoble no para de vibrar escandalosament, però ho fa cap endins. Jo m'ho miro cada cop més allunyat. És fosc i només veig el dibuix del nostre nucli urbà a través de l'univers de llums, majoritàriament, ataronjades.

Mentre segueixo ingràvid i escopetejat, i amb el temps que ha passat des de que he emprès el vol, m'he adonat d'almenys dues o tres coses. És com allò de la illa deserta, ja ho veureu. En primer lloc res fa pensar que hagi de tocar a terra d'aquí uns minuts, una hora o uns decennis. Per tant, comprovo les coses de les que dispo, com si hagués anat a parar inútil i avorridorament en una illa deserta, i hagués de començar a encarrar la nova vida que se'm presenta, acompanyat de la soledat.

Però, sabeu què hi duc a sobre? Doncs, res més que un paquet de tabac ultrabarat, un encenedor que l'acompanya i un exemplar de l'últim butlletí. Continuo volant i una estranya

sensació em recorre els endins ratològics: potser és que se m'acosta el final. Reaccio i prescindeixo del paquet, convençut que en aquestes situacions s'ha de mantenir la salut intacte. Com que no sóc frívol, vull allargar la vida, esgarrapant qualsevol dels segons que tinc de regal. El paquet obeeix la llei que a mi m'ignora i el perdo de vista.

Enginyós com sóc, veig que m'acompanya un destí pel·liculesc. Amb la llum de l'encenedor podré dur a terme, potser per última vegada, la tasca per la qual existeixo. Executo la meua vocació, obro l'exemplar i identifico les errades. Començo per darrere, el burro va a davant, i comprovo que la última plana, la del Fe, porta el número 35. Cronc, cronc, cronc, cronc! Ai que tot tremola. El meu vol no és exempt de turbulències. Com deu estar a hores d'ara el local? Això no és una illa deserta i ja no veig ni les llumetes del poble. No vull desaparèixer! Tot és molt fosc.

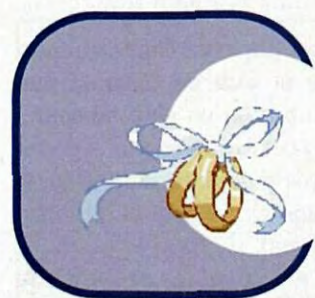
Vaig girant pàgines i flipo! Un reportatge sobre el club de bàsquet que també apareixia en un altre número... Ai, Déu dels cels!, que no puc recórrer a tu per la meua agnositat... Déu, si existeixes, tornem el paquet de tabac que tinc fumera!

Recoil! deixo anar, després de comprovar l'existència de l'ésser superior i la possibilitat que hi hagi miracles. Torno a tenir la caixa de cigarrets i, tot seguit, després de comprovar que la resta d'errades són d'aquelles que es poden perdonar, me n'encenc un. Recoil! torno a exclamar. El fumar em torna a la Terra! Estic baixant a una velocitat agradable. Ara torno a veure el poble i de seguida hi torno a ser. Miracle! Hi ha molta gent, alguns d'ells no els conec, estan recollint tot el desori. Després de veure que el local ha deixat de tremolar, entrego la feina a en Gerard, i em proposo, a partir d'ara i de forma definitiva, de deixar de fumar.

Data Nom i Cognoms

25 agost	Joan Boadella Navarro
24 agost	Rubèn Quijada Malagón
11 setembre	Emma Mateu Masvidal
13 setembre	Salwa Bahayda Aakid
19 setembre	Laura López Santos
20 setembre	Íngrid Velázquez Ceña
10 octubre	Carola Fernández Padrón
23 octubre	Míriam Diouwara Ceña
7 novembre	Nour Ezzaki Aukili
14 novembre	Claudia Esteve Montes
15 novembre	Germayhuny-Nineth Mamaní Gonzáles
15 novembre	Ayman Salah El Gaaouiri
18 novembre	Issam El Harrouyi El Founti
16 novembre	Álex Marín Lopera
21 novembre	Abraham Martínez Sánchez
18 novembre	Aina Vila Fugueras
18 novembre	Pere Vila Fugueras

Data Nom i Cognoms

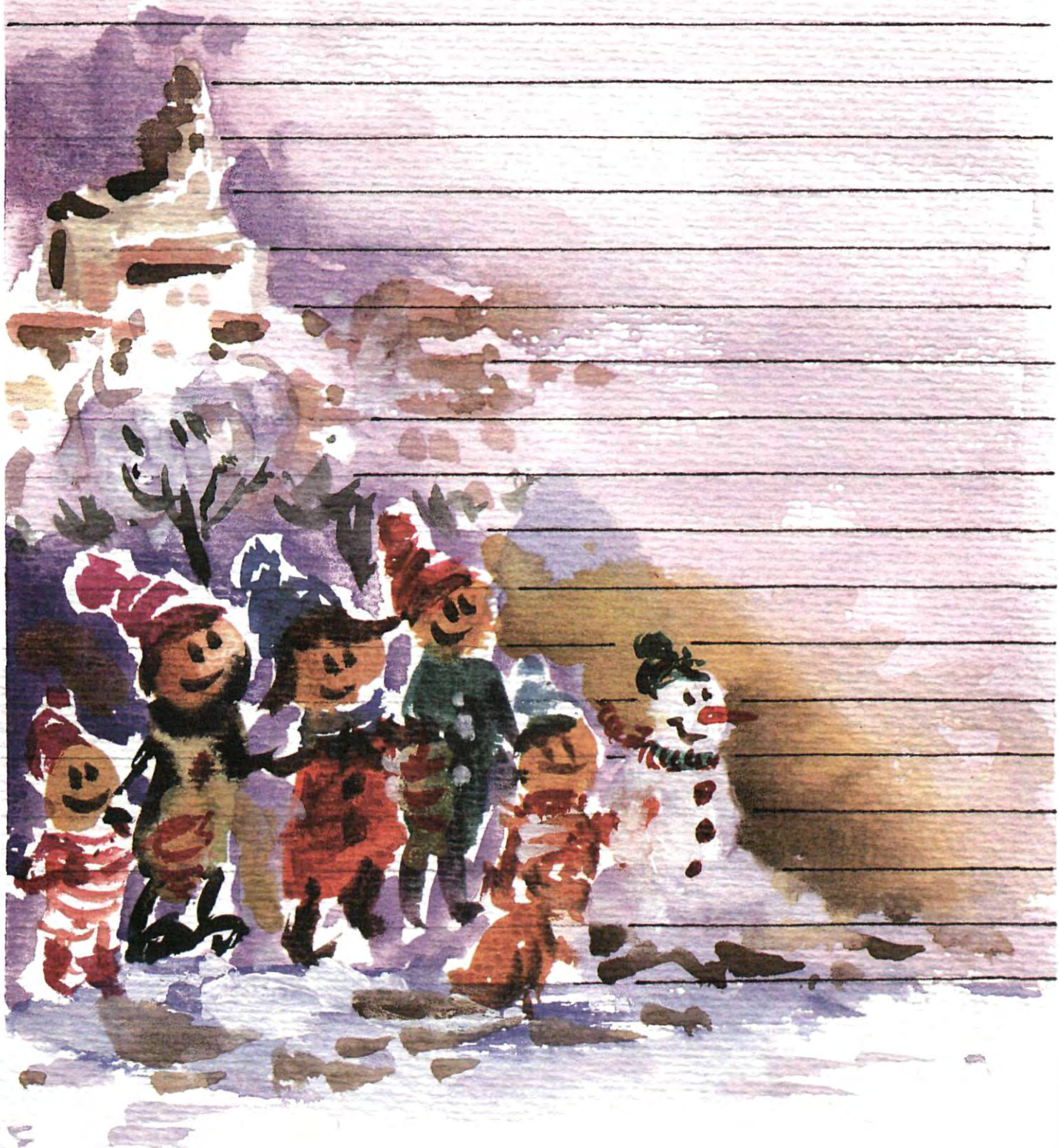
30 setembre	Emilio Ayach Costa i María-Elena Castillón Bes
15 octubre	Jordi Boadella Riera i Núria Roca Portés
22 octubre	Ángel-Luis Moreno Arrebola i Soledad del Moral Torres
11 novembre	Carlos Alarcón González i Montserrat Santamaría Moreno

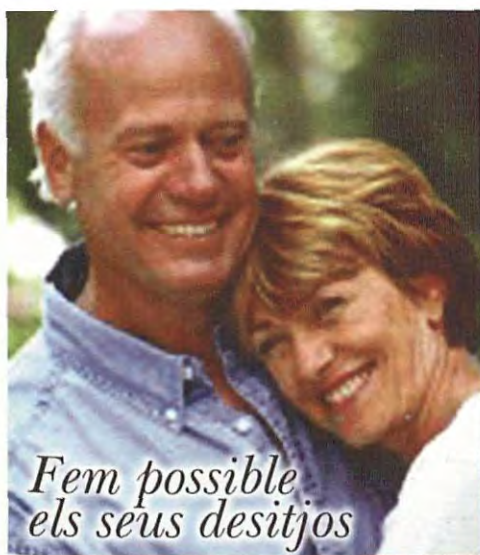
Data Nom i Cognoms Edat

13 setembre	Francisco Flores León	61
7 octubre	Jorge Roqueta Parés	57
18 octubre	Rosario Pérez Arjona	91
22 octubre	Eulalia Carreras Cervera	83
2 novembre	Antonio Ortiz Cañamero	69
4 novembre	Rosa Perxachs Sureda	92
6 novembre	Teresa Llobet Oliva	85
25 novembre	Guillermo Sureda Gironés	87

Estimats Reis mags :

*Fem possible
els seus desitjos*

MAS MONER

Sant Dalmau Moner 1291-1341

Residències amb història *Historical Retirement Homes*
Santa Coloma de Farners

Propera
obertura
24 Setembre
2005

*Complex Integral de Benestar
Integral Welfare Complex*

Sala dels marbres

MAS MONER és un nou concepte de residència assistida amb un alt nivell de servei i una alta dotació de personal, equiparable a un Hotel -Clínica de 5 estrelles.

Personal:

MAS MONER compta amb els millors professionals, d'una gran qualitat humana i formats en el coneixement de la gent gran. Els agrada la seva feina i són capaços de respondre amb sensibilitat a qualsevol necessitat dels residents.

Famílies:

Es prioritza el lligam família - centre. L'atenció personalitzada i estimulació dels vincles emocionals amb la seva família es tradueixen en un bon estat d'ànim.

La Masia i el seu entorn: encant, calma, confort:

Els ambients personalitzats de les habitacions i l'alta cura dels detalls, permeten trobar-s'hi com a casa, en una masia on cada racó té una història

El nostre lema: la Flexibilitat:

No són els residents qui s'adapten al centre, el centre s'adapta a ells. Totes les suggerències que permetin millorar el servei són ben acollides

La Fundació:

Treballar amb les persones i per a les persones és la veritable base de la feina de la fundació.

FUNDACIÓ 60 subvenciona part de l'import de l'estada dels residents de MAS MONER. Cada cas és estudiat pel patronat.

FUNDACIÓ 60

Informació i reserves

C/ Garbí 1-3, 17240

LLAGOSTERA (GIRONA)

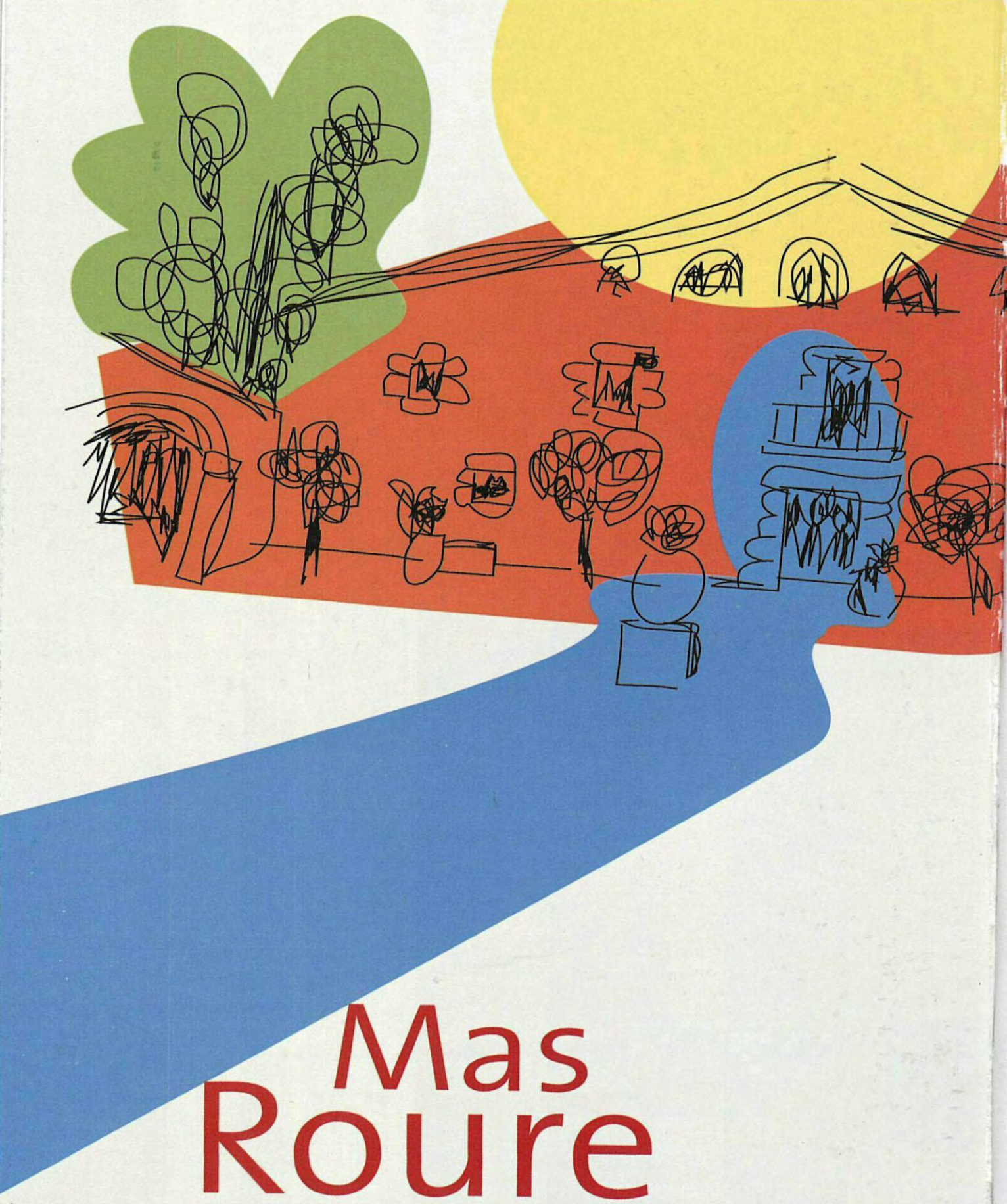
Telf: 972 830159

Telf: 972 831615

www.fundacio60.org

e-mail: info@fundacio60.org

El nostre objectiu no és altre que fer tot el possible
i més, perquè cada persona es senti ÚNICA, IMPORTANT I ESTIMADA.

Mas Roure

Ctra. Vidreres a Sant Feliu de Guíxols, s/n • 17240 Llagostera • T. 972 83 12 02 • www.masroure.com